

ੴ

ಜಾಪ್ತಿ ಸಾಹಿಬ್

ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಪಯಣ
ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ

ಸೂಚ್ಯಂಕ

1. ಜಾಪ್ತಿ ಸಾಹಿಬ್ -----	1
2. ಅರ್ದಾಸ್-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ -----	54
3. ಆತ್ಮದ ಹಾದಿ -----	59
4. ಜರ್ನಿಗಾಗಿ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ -----	61
5. ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ -----	63
6. ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ -----	67
7. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ರತೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಸಾರ -----	69

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ੴ ਸਿਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤੀਨਾਮੁ ಕರ್ತਾ ಪುರਖು ನಿರ್ಭೌ ನಿರ್ವೈರು ಅಕಾಲ್ ಮೂರತಿ ಅಜುನೀ
ಸಾಯಿಭಂ ಗುರುಪ್ರಸಾದಿ ॥

ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಯು ಒಬ್ಬರೇ, ಅವರ ಹೆಸರು 'ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವವರು' ಎಂದಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, (ಕರ್ತಾ) ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ, ಭಯ ರಹಿತ (ನಿರ್ಭಯ), ಶತ್ರುತ್ವ ರಹಿತ (ನಿರ್ವೈರ), ಅವರ ರೂಪವು ಕಾಲವನ್ನು ಮೀರಿದೆ, (ಭಾವ, ಅವರ ದೇಹವು ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ), ಅವರು ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಬೆಳಕು ತನ್ನಿಂದಲೇ ಬಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

॥ ਜਪੁ ॥

ಜಪು ॥

ಜಪಿಸಿ (ಇದನ್ನು ಗುರುಗಳ ಭಾಷಣದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಎಂದೂ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.)

ਆದಿ ಸਚು ಜುಗಾಡಿ ಸਚು ॥

ಆದಿ ಸಚು ಜುಗಾದಿ ಸಚು ॥

ನಿರಂಕಾರ(ಅಕಾಲ ಪುರುಷ) ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲು ಸತ್ಯ ಆಗಿದ್ದರು, ಯುಗಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯ (ಸ್ವರೂಪ) ಆಗಿದ್ದರು.

ਰੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ಹೈ ಭೀ ಸಚು ನಾನಕ್ ಹೋಸೀ ಭೀ ಸಚು . ॥੧॥

ಈಗ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಗುರುನಾನಕ್ ದೇವ್ ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಸ್ವತ್ಯಸ್ವರೂಪ ನಿರಂಕಾರರು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ ॥1॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥

ಸೋಚೈ ಸೋಚ್ ನ ಹೋವಯ್ ಜೆ ಸೋಚೀ ಲಖ್ ವಾರ್ ॥

ಒಂದು ಮಿಲಿಯನ್ ಕೋಟಿ ಬಾರಿ ಶೌಚ (ಸ್ನಾನ ಇತ್ಯಾದಿ) ಮಾಡಿದರೂ, ಈ ದೇಹದ ಬಾಹ್ಯ ಸ್ನಾನದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇವರನ್ನು (ವಾಹಗುರು) ಪಡೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

ಚುಪೈ ಚುಪ್ ನಾ ಹೋವೈ ಜೆ ಲಾಯಿ ರಹಾ ಲಿವ್ ತಾರ್ ॥

ಸುಳ್ಳು ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕುವವರೆಗೆ; ಏಕಾಗ್ರವಾದ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಯಾರಾದರೂ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮೌನವನ್ನು ವಹಿಸಿದರೂ, ಮನಸ್ಸಿನ ಶಾಂತಿ (ಮೌನ) ಸಾಧಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ;

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥

ਭੁਕੀਯ ਭੁਖ ਨ ਊਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥

ਓ ਜੀਵੀ! ਨੀਵੁ ਓ ਜਗਤੀਨਲੀ, ಎಷ್ಟੇ ਭੋਗੇਗ੍ਯ ਵਸ੍ਤੁਗਲਨ੍ਯੁ ਸੇਵੀਸੀਦਰੁ, ಎਸ਼੍ਯੁ ਓਚਰਣੇਗਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਊਪਵਾਸਗਲਾਂਤਹ ਓਡੰਬਰਗਲਨ੍ਯੁ ਓਚਰੀਸੀ, ਨੀਵੁ ਓ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨਨ੍ਯੁ ਪਡੇਯਲੁ ਭਙ੍ਗੀਸੀ, ਓਦਰੇ ਨੀਵੁ ਨਿਮ੍ਰੋਲਗੀਰੁਵ ਓਸੇਯ ਜਿੰਕੇਯਨ੍ਯੁ ਭੇਟੇਯਾਡਦਿਦ੍ਧਰੇ, ಎਲ੍ਲਵੁਰੁ ਵ੍ਯਥੁ. ਭਾਵ ਪਰਮਾਤ੍ਮਰੁ ਓ ਓਸੇਗਲਨ੍ਯੁ ਮੀਰਿਦਵਰੁ. ਓ ਭੋਗੇਗ੍ਯਗਲੁ ਹੰਬਲਵੁ ਨਿਮ੍ਰੋਲਗੇ ਕੋਨੇਗੋਲ੍ਯਦਿਦ੍ਧਰੇ, ਨੀਵੁ ਓ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨਨ੍ਯੁ ਕਾਨਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵੀਲ੍ਲੁ.

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥

ਓਭ੍ਯੁਨੀਗੇ ਸਾਵੀਰਾਰੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਲਕ੍ਸ਼ਾਂਤਰ ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤ ਵਿਚਾਰਗਲੀਰਬਹੁਦੁ, ਓਦਰੇ ਅਵਨੁ ਅਹੰਨਿੰਦ ਕੂਡੀਰੁਵ ਕਾਰਣ, ਭਵੇਲ੍ਲਵੁਰੁ ਂਦਿਗੂ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨਨ੍ਯੁ ਤਲੁਪਲੁ ਸਹਾਯੁ ਮਾਡੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ.

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥

ਹਾਗਾਦਰੇ ਦੇਵਰ ਮੁੰਦੇ ਸਤ੍ਯਦ ਭੇਲ਼ੀਨ ਕੀਰਣਹੇਗਾਗਬਹੁਦੁ?, ਨਮ੍ਰੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਨੀਰੰਕਾਰਰ ਨਡੁਵੀਨ ਸੁਲ੍ਯੀਨ ਗੋਡੇਯਨ੍ਯੁ ਹੇਗੇ ਓਡੇਯਬਹੁਦੁ? ਂਬ ਪ੍ਰੇਲ੍ਲੁ ਓਗ ਊਦ੍ਯਵੀਸੁਤ੍ਤਦੇ

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਅਵਰੁ ਸਤ੍ਯ ਰੂਪਵਨ੍ਯੁ ਪਡੇਯੁਵ ਮਾਰਗਵਨ੍ਯੁ ਵਿਵਰਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ - ਲੋਕੀਕ ਜੀਵੀਯੁ ਦੇਵਰ ਓਦੇਸ਼ਵਨ੍ਯੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਮਾਤ੍ਰ ਭਵੇਲ੍ਲਵਨ੍ਯੁ ਮਾਡਬਹੁਦੁ ਂਦੁ ਸ੍ਯੁਸ਼੍ਟੀਯੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭਦਿੰਦਲੂ ਬਰੇਯਲਾਗਿਦੇ. ॥1॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥

ੇਲ੍ਲਾ ਦੇਹਗਲੁ (ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਂਡਦ ਸ੍ਯੁਸ਼੍ਟੀਯੁਲ੍ਲੀ) (ਨੀਰੰਕਾਰਰ) ਓਦੇਸ਼ਦਿੰਦ ਰਚਿਸਲ੍ਪ੍ਯੁਭੇ, ਓਦਰੇ ਅਵਰ ਓਦੇਸ਼ਵਨ੍ਯੁ ਬਾਯੀਯੀੰਦ ਪਦਗਲਨ੍ਯੁ ਤੇਗੇਦੁਕੋਂਡੁ ਵਿਵਰਿਸਲਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

ਪਰਮਾਤ੍ਮਨ ਓਦੇਸ਼ਦ ਮੇਰੇਗੇ (ਓ ਭ੍ਰਮੀਯ ਮੇਰੇ), ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਯੋਗੀਨੀਗਲੀ, ਜੀਵਗਲੁ ਸ੍ਯੁਜਨਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਗੌਰਵਵਨ੍ਯੁ (ਅਥਵਾ

ಉನ್ನತನಿಕ್ಕುಷ್ಠ ಸ್ಥಾನಮಾನ) ಅವನ ಆದೇಶದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಹುಕಮಿ ಓತಖ್ ನಿಕಿ ಹುಕಮಿ ಲಿಖಿ ದುಖ ಸುಖ ಪಾਈಅಗಿ ||

ಹುಕಾಮಿ ಉತ್ಕೃ ನೀಚು ಹುಕಾಮಿ ಲಿಖಿ ದುಃಖ ಸುಖ ಪಾಯಿಆಹಿ ||

ಪರಮಾತ್ಮನ (ವಾಹಗುರು) ಆದೇಶದಿಂದ ಆತ್ಮವು ಮೇಲು ಅಥವಾ ಕೀಳು ಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ, ಅವನುಬರೆದ ಆದೇಶದಿಂದ ಆತ್ಮವು ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ಓಕನಾ ಹುಕಮಿ ಬಖಸಿಸ ಓಕಿ ಹುಕಮಿ ಸದಾ ಭವಾਈಅಗಿ ||

ಇಕ್ನಾ ಹುಕಮಿ ಬಖ್ಸೀಸ್ ಇಕಿ ಹುಕಮಿ ಸದಾ ಭಾವಾಯಿಆಹಿ ||

ಅನೇಕ ಜೀವಿಗಳು ದೇವರ ಆದೇಶದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ, ಅನೇಕರು ಅವನ ಆದೇಶದಿಂದ ಚಲನೆಯ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹುಕಮೆ ಅಂದರಿ ಸಭು ಕೋ ಬಾಹರಿ ಹುಕಂ ನ ಕೋಯಿ ||

ಹುಕ್ಮೆ ಅಂದರಿ ಸಭು ಕೋ ಬಾಹರಿ ಹುಕಂ ನ ಕೋಯಿ ||

ಆ ಪರಮ ಶಕ್ತಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ, ಅವರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ.

ನಾನಕ್ ಹುಕಮೆ ಜೆ ಬುಡೆ ತ ರಓಮೆ ಕಹೆ ನ ಕೋಯಿ ||2||

ನಾನಕ್ ಹುಕ್ಮೆ ಜೇ ಬುಡ್ಡೆ ತಾ ಹೌಮೈ ಕಹೈ ನ ಕೋಯಿ ||2||

ಹೇ ನಾನಕ್! ಜೀವಿಯು ಆ ಅಕಾಲ ಪುರುಷರ ಆದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ತಿಳಿದರೆ, ಆಗ ಯಾರೂ ಅಹಂಕಾರಭರಿತ 'ನಾನು' ಎಂಬ ಅಹಂ ಭಾವದ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಅಹಂ ಭಾವವು ಲೌಕಿಕ ವೈಭವದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಜೀವಿಯನ್ನು ನಿರಂಕಾರರಹತ್ತಿರ ಬರಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಗಾವೆ ಕೆ ತಾನ್ ಹೆವೆ ಕಿಸೆ ತಾನ್ ||

ಗಾವೈ ಕೋ ತಾಣು ಹೋವೈ ಕಿಸೈ ತಾಣು ||

(ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ) ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಯಾರಾದರೂ ಆ (ಸರ್ವಶಕ್ತ) ಶಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಬಹುದು.

ಗಾವೆ ಕೆ ದಾತಿ ಜಾನ್ ನಿಸಾನ್ ||

ಗಾವೈ ಕೋ ದಾತಿ ಜಾನ್ ನಿಸಾಣು ||

ಕೆಲವರು ಅವರು ನೀಡಿದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಅವರ ಕೃಪೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅವರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಗಾವೆ ಕೆ ಗುಣ ವಡಿಆಯಿಆ ಚಾರ್ ||

ಗಾವೈ ಕೋ ಗುಣ ವಡಿಆಯಿಆ ಚಾರ್ ||

ಇನ್ನಾವುದೋ ಒಂದು ಜೀವಿ ಅವರ ವಿವರಿಸಲಾಗದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮತ್ತು

ವೈಭವವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದೆ.

ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ಗಾವೈ ಕೋ ವಿದಿಆ ವಿಖಮು ವೀಚಾರು ॥

ಕೆಲವರು ಅವರ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಆಲೋಚನೆಗಳ (ಜ್ಞಾನದ) ಹಾಡನ್ನು ವಿದ್ಯೆಯ ಮೂಲಕ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ਗಾਵੈ ಕੋ ಸಾಜಿ ಕರೆ ತನು ಖೆಹ ॥

ಗಾವೈ ಕೋ ಸಾಜಿ ಕರೆ ತನು ಖೆಹ ॥

ಕೆಲವರು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಮತ್ತು ವಿನಾಶಕ ದೇವರ ರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ਗಾਵੈ ಕೋ ಜಿಯಾ ಲೈ ಫಿರಿ ದೆಹ ॥

ಗಾವೈ ಕೋ ಜಿಯಾ ಲೈ ಫಿರಿ ದೆಹ ॥

ಆ ಪರಮ ಶಕ್ತಿಯು ಜೀವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಅವರನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ

ਗಾವੈ ಕೋ ಜಾಪೈ ದಿಸೈ ದೂರಿ ॥

ಗಾವೈ ಕೋ ಜಾಪೈ ದಿಸೈ ದೂರಿ ॥

ಇನ್ನಾವುದೋ ಒಂದು ಜೀವಿ ನಿರಂಕಾರರು ತನ್ನಿಂದ ದೂರವಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರ ಯಶಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತದೆ.

ಗಾವೈ ಕೋ ವೇಖೈ ಹಾದ್ರಾ ಹದೂರಿ ॥

ಗಾವೈ ಕೋ ವೇಖೈ ಹಾದ್ರಾ ಹದೂರಿ ॥

ಕೆಲವರು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ದೇಹ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕಥನಾ ಕಥಿ ನ ಆವೈ ತೊಟಿ ॥

ಕಥನಾ ಕಥಿ ನ ಆವೈ ತೊಟಿ ॥

ಅನೇಕರು ಅವರ ಖ್ಯಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಅಂತ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಕಥಿ ಕಥಿ ಕಥಿ ಕೊಟಿ ಕೊಟಿ ಕೊಟಿ ॥

ಕಥಿ ಕಥಿ ಕಥಿ ಕೊಟಿ ಕೊಟಿ ಕೊಟಿ ॥

ಕೊಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಜೀವಿಗಳು ಅವರಗುಣಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದರೂ ಅವರ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ ਦਾਤਰਾਗਿ ਜੀਵਿਗਲੀಗೆ ਭੌਤਿਕ ਵਸ੍ਤੁਗਲਨੁ
(ਦਫੀਵਰੀਯੀਲ੍ਹਦੇ) ਨੀਡੁਤਾ ਹੋਗੁਤਾਰੇ, (ಆਦਰੇ) ਜੀਵਿ ਅਦਨੁ
ਤੰਗਦੁਕੋਲ੍ਹੁ ਆਯਾਸਗੋਲ੍ਹੁਤਾਨੇ.

ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹੀ ॥

ਏਲਾ ਜੀਵਿਗਲੁ ਯੁਗਯੁਗਾੰਤਰਗਲੀਂਦ ਓ ਪਦਾਰਥਗਲਨੁ
ਓਨੰਦਿਸੁਤੀਵੇ.

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥

ਓਜ਼ਾਪੀਸੁਵ ਨਿਰੰਕਾਰਰ ਓਝੰਯੀਂਦਲੇ (ਓਡੀ ਸ੍ਰੋਸ਼ਿਯ) ਮਾਰਗਗਲੁ
ਚਲੀਸੁਤੀਵੇ.

ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕੁ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੩ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁਨਾਨਕੁ ਦੇਵਾ ਜੀ ਅਵਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾੰਡਦ ਜੀਵਿਗਲੀಗೆ ਏਝਰੀਕੇ
ਨੀਡੁਤਾਰੇ ਮੁਤੁ ਓ ਨਿਰੰਕਾਰ (ਵਾਹਗੁਰੁ) ਯਾਵਾਗਲਾ ਚਿੰਤੀਯੀਲ੍ਹਦੇ
(ਓ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਜੀਵਿਗਲ ਮੇਲੇ) ਸੰਤੋਸ਼ਵਾਗਿਰੁਤਾਰੇ ਏਨੁ
ਹੋਲ੍ਹੁਤਾਰੇ. ॥ 3 ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥

ਓ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ (ਨਿਰੰਕਾਰ) ਤੰਨੁ ਸਤ੍ਯ ਨਾਮਦੋਂਦੀਗੇ ਸ੍ਵਤਃ ਸਤ੍ਯਵੋ
ਹੋਦੁ, ਅਵਰਨੁਪ੍ਰੀਤਿਸੁਵਵਰੁ (ਸਤ੍ਯ ਮੁਤੁ ਸਤ੍ਯ ਨਾਮਦਵਰੁ) ਮਾਤ੍ਰ
ਅਵਰਨੁਅਨੰਤ ਏਨੁ ਕਰੇਯੁਤਾਰੇ.

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

(ਏਲਾ ਦੇਵਤੇਗਲੁ, ਰਾਕ੍ਸ਼ਸਰੁ, ਮਨੁਸ਼੍ਯਰੁ ਮੁਤੁ ਪ੍ਰਾਣੀਗਲੁ ਓਤ੍ਯਾਦਿ)
ਜੀਵਿਗਲੁ ਹੋਲ੍ਹੁਤਲੇ ਓਰੁਤ੍ਵੇ, ਕੋਲ੍ਹੁਤਲੇ ਓਰੁਤ੍ਵੇ, (ਭੌਤਿਕ ਵਸ੍ਤੁਗਲੁ)
ਕੋਡੁ ਕੋਡੁ ਅਨੁਤ੍ਵੇ, ਓ ਦਾਤਰੁ (ਦੇਵਰੁ) ਏਲ੍ਹੀਗੋ
ਨੀਡੁਤਲੇਓਰੁਤ੍ਵੇ.

ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਫੇਰਿ ਚਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਓਹ ਭਗਤੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਗਤੁ (ਭਗਤੁ ਰਾਜਰੂ ਮਹਾਰਾਜਰ ਮੁੰਦਰ
ਕੇਲਿ ਭਗਤੁਗੋਰਗਲਨੁ ਤੇਗੁਕੋਲੁ ਭਗਤੁ) ਓ ਪਰਿਪੂਰਨ
ਦੇਵਰ ਮੁੰਦਰ, ਅਵਰ ਭਾਗਿਲੁ ਸੁਲਭਵਾਗਿ ਕਾਨੁਵੰਤੁ, ਯਾਵ
ਭਗਤੁਗੋਰੁਯਨੁ ਤੇਗੁਕੋਲੁ ਭਗਤੁਗੋਰੁ?

ਮੁਹਿ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਮੁਹਿ ਚਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਓ ਅਨੰਤ ਭਗਤੁ (ਦੇਵਰ) ਨਮੁਗੇ ਪ੍ਰੇਮ-ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੀਡੁਵੰਤੁ ਮਾਡਲੁ
ਨਾਵੁ ਯਾਵ ਰੀਤਿਯਲਿ, ਨਮੁ ਨਾਲਗੇਯਿੰਦ ਅਵਰ ਗੁਣਗਾਨਵਨੁ
ਮਾਡੁਭੇਕੁ?

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁ ਮਹਾਰਾਜਰੁ ਭਗਤੁਗੋਰੁ ਭਗਤੁਗੋਰੁ ਹੀਗੇ ਸੁਭਾਸੁਤਾਰੁ,
ਭਗਤੁ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤੁ) (ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਮਨਸੁ, ਸਾਮਾਨੁਵਾਗਿ ਲੋਕਿ
ਭਗਤੁਯਿੰਦ ਭਗਤੁ ਸਮੁਯਦਲਿ) ਓ ਸਤੁਨਾਮਵੀਰੁਵ ਅਮੁਰ
ਪੁਰੁਸ਼ਨ ਹੇਸਰਨੁ ਭਗਤੁਗੋਰੁ ਮਤੁ ਅਵਰ ਮਹਿਮੇਯਨੁ ਹਾਡੁਭੇਕੁ,
ਓ ਮਾਤ੍ਰ ਨੀਵੁ ਅਵਰ ਪ੍ਰੀਤਿਯਨੁ ਪਡੇਯੁਭਲੀਰੁ.

ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

(ਭਗਤੁ ਅਵਰੁ ਭਗਤੁਯਿੰਦਰੁ) ਭਗਤੁ ਓ ਦੇਵਰੁਪਦ ਵਸੁਵਨੁ
ਅੰਦਰੁ ਮਾਨਵ ਭਗਤੁਨੁ ਕੇਵਲ ਕਰਮਗਲਨੁ ਮਾਡੁਵੁਦਰਿੰਦ
ਪਡੇਯੁਤੁਦੇ, ਭਗਤੁ ਮੋਖੁ ਦੋਰੁਯੁਵੁਦਿਲੁ, ਮੋਖੁਵਨੁ
ਪਡੇਯੁਲੁ ਦਯੇਯੁ ਦੁਖਿ ਭੇਕੁ ਂਦੁ ਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਹੇਠੁਤੁਰੁ.

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਓ ਸਤੁਸੁਰੁਪਵਾਦ ਨਿਰੰਕਾਰਰੇ ਸਰਵਸੁ ਂਬੁ
ਤਿਭੁਵਲੀਕੇਯਨੁ ਗ੍ਰਹਿਸੀਗੋਲੁ, ਭਗਤੁ ਮਨੁਸ਼ੁਨ ਂਲਾ
ਅਨੁਮਾਨਗਲੁ ਦੋਰਵਾਗੁਤੁਵੇ. ॥ 4 ॥

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥

ਓ ਦੇਵਰਨੁ ਯਾਰਿੰਦਲੁ ਭਾਤਿਕ ਮੂਰਤਿ ਰੁਪਦਲਿ, ਸਾਧਿਸਲੁ
ਸਾਧੁਵਿਲੁ. ਅਦਨੁ ਮਾਡਲੁ ਸਾਧੁਵਿਲੁ.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ಆಪೇ ಆಪಿ ನಿರಂಜನು ಸೋಯಿ ॥

ಅವರು ಮಾಯೆಗೆ ಮೀರಿ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ਜਿਨಿ ਸੇವਿਆ ਤਿਨಿ ਪਾਇਆ ਮਾਨು ॥

ಜಿನಿ ಸವಿಆ ತಿನಿ ಪಾಯಿಆ ಮಾನು ॥

ಆ ದೇವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ,ದೇವರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ਨਾਨਕ ਗಾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ನಾನಕ್ ಗಾವೀಎಯ್ ಗುಣೀ ನಿಧಾನು ॥

ಆ ಗುಣಗಳ ಆಗರವಾದ ನಿರಂಕಾರರನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಗುರುನಾನಕ್
ದೇವ್ ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥

ಗಾವੀಎಯ್ ಸੁಣੀಎಯ್ ಮನಿ ರಖੀಎಯ್ ಭಾವು ॥

ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಾಗ, ಅವರಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ, ನಿಮ್ಮ
ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅವರಬಗ್ಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಿ.

ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥

ದುಖੁ ಪਰಹರಿ ಸುಖੁ ਘਰਿ ਲೈ ਜಾಯੀ ॥

ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದುಃಖಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖ ನೆಲೆಸುತ್ತದೆ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ಗುರುಮುಖੀ ਨಾದಂ ಗುರುಮುಖੀ ವೇದಂ ಗುರುಮುಖੀ ਰಹಿಯಾ ಸಮಾಯੀ ॥

ಗುರುವಿನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಶಬ್ದಗಳೇ ವೇದಗಳ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ, ಅದೇ
ಜ್ಞಾನ ಉಪದೇಶದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನೆಲೆಸಿದೆ.

ਗੁರು ਈਸਰੁ ਗੁರು ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁರು ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥

ಗುರು ಇಸਰು ಗುರು ಗೋರಖು ಬರ್ಮ ಗುರು ಪಾರ್ಬತಿ ಮಾಯੀ ॥

ಗುರುವೇ ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಪಾರ್ವತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ
ಗುರುವು ಪರಮ ಶಕ್ತಿ.

ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ಜೆ ಹಁ ಜಾಣಾ ಆಖಾ ನಾಹಿ ಕಹಣಾ ಕಥನು ನ ಜಾಯੀ ॥

ಶ್ರೀ ಗುರುನಾನಕ್ ದೇವ್ ಜಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು
ಅವರ ಭಾಷಣದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಮಹಿಮೆ
ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ
ವಿವರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਗੁਰਾ ಇਕ੍ਹ ਦೇਹਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਗੁਰੁਵੇ! ਨਨਗੇ ਕੇਵਲ ಇಷ್ಟਨੂੰ ਤಿਲੀਹੇਲੀ

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥

ਸਭਨਾ ਜੀਏ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥

ਸਕਲ ਜੀਵਰਾਈਗਲਏਕੁ ਦਾਤਨਾਗਿਰੁਵ ਅਵਰਨੂੰ ਨਾਨੁ ಎಂದਿਗੁ
ਮਰੇਯਦਿਰੁਵಂತੇ ਆਗੀ ॥5॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕੀ ਨਾਈ ਕਰੀ ॥

ਤੀਰਥਸ਼ਾਨਵਰੁ ਅਵਰੀਗੇ ਸਮੁਤਵਾਦਰੇ ਮਾਤ੍ਰਵਥੇ ਨਾਨੁ ਮਾਡਲੁ
ਸਾਧ੍ਯ, ਆ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਰ ਆਕ੍ਸ਼ੇਪਵਿਦ੍ਵਰੇ ਤੀਰਥਸ਼ਾਨਵਨੂੰ ਮਾਡੀ
ਨਾਨੇਨੁ ਮਾਡਬੇਕੁ, ਏਕੰਦਰੇ ਆਗ ਅਦੇਲ੍ਹਵਰੁ ਅਥਹਿੰਨਵਾਗੁਤ੍ਤਦ.

ਜੇਤੀ ਸਿਰਥਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥

ਜੇਤੀ ਸਿਰਥਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕੀ ਮੀਲੈ ਲਾਈ ॥

ਆ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਿਕਰ੍ਤਰੁ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਿਸਿਦ ਏਲਾ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਿਗਲੀ, ਨਾਨੁ ਨੋਡਿਰੁਵಂತੇ
ਕਰ੍ਮਵਿਲ੍ਲਦੇ ਯਾਵੁਦੇ ਜੀਵਵੁ ਏਨਨ੍ਨੁ ਪਡੇਯੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ ਹਾਗੁ ਅਦਕ੍ਕੇ
ਏਨੁ ਦੋਰੇਯੁਵੁਦੁਲੁ ਇਲ੍ਲ.

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸਿਖੁ ਸੁਣੀ ॥

ਗੁਰੁਵੀਨਿੰਦ ਪਡੇਦ ਜਾਨਵਨੂੰ ਨਾਵੁ ਜੀਵਨਦਲੀ ਅਲਵਡਿਸਿਕੋਂਡਰੇ,
ਨਮ੍ਮੁ ਬੁਦ੍ਧਿਯੁ ਵਜ੍ਯੁ ਮਤ੍ਤੁ ਆਭਰਣਗਲੰਤਹ ਵਸ੍ਤੁਗਲੀਂਦ ਤੁੰਬੀਰੁਤ੍ਤਦੇ
ਮਤ੍ਤੁ ਨਮ੍ਮੁ ਜੀਵਨਵੁ ਵਜ੍ਯੁ ਮਤ੍ਤੁ ਮਾਣਿਕ੍ਯਗਲੰਤਹ ਅਮੂਲ੍ਯੁ
ਵਸ੍ਤੁਗਲੰਤੇ ਸੁੰਦਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦ.

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਗੁਰਾ ਇਕ੍ਹ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਹੇ ਗੁਰੋਜੀ! ਨਨਗੇ ਕੇਵਲ ਇਸ਼ਨੂੰ ਤਿਲੀਸੀ

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥

ਸਭਨਾ ਜੀਏ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਏ ॥੬॥

ਸਮੁਸ੍ਤ ਜੀਵੀਗਲੀਗੇ ਕੋਡੁਵ ਨਿਰੰਕਾਰਰੁਨਨ੍ਨਿੰਦ ਮਰੇਯਦਿਰਲੀ. ॥ 6 ॥

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੁਣੀ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਜਗੁ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੁਣੀ ਹੋਇ ॥

ਯੋਗਾਭਾਸ਼ਾਸ਼ਤ੍ਰਿੰਦਿ ਫਲਸਫੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਅਧਵਾ ਯੋਗੀਯੁ ਨਾਲੁ,
ਯੁਗਲੀਗਿੰਤ ਹਥੁ ਪਟੁਫੁ ਹਥੁ ਵਧਸੁਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ, ਅੰਦਰੇ
ਨਲਵਤੁ ਯੁਗਦ ਵਧਸੁ ਭਰਬੇਕੁ.

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਨਵ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਅਵਰੁ ਨਵਖੰਡਗਲੀ (ਪੁਰਾਣ ਗ੍ਰੰਥਗਲੀ ਵਿਵਰਿਸਲਾਦ ਭਲਾਵਤਫ,
ਚਿੰਪੁਰੁਸ਼, ਭਦ੍ਰ, ਭਰਤ, ਕੇਤੁਮਲ, ਹਰਿ, ਹਿਰਣ੍ਯ, ਰਮ੍ਯਕ ਮਤੁ ਚੁਰੁ)
ਵ੍ਯਭਵੀਕਰਿਸਲ੍ਵਡਲੀ, ਅਵਰ ਗੋਰਵਾਧਵਾਗਿ ਏਲ੍ਲਰੁ ਫਲ੍ਯਾਗਿ ਨਡੇਯਲੀ.

ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥

ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥

ਵਿਸ਼ੁਦ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਹ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯਾਗੁਵ ਮੂਲਕ, ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਯ ਵ੍ਯਭਵਵਨੁ
ਹਾਡਿਸੁਤਲੇ ਭਰਲੀ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥

ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥

ਓ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਰ ਕ੍ਯਪੇਗੇ ਪਾਤ੍ਰਨਾਗਦਿਦ੍ਰੁ, ਅਵਨ
ਯੋਗਕ੍ਰੇਮਵਨੁ ਯਾਰੁ ਕੇਲੁਵੁਦਿਲ੍ਲ.

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥

ਭਸ਼ੁ ਮਹਿਮੇ ਮਤੁ ਗੋਰਵਵਨੁ ਹੋਂਦਿਦ੍ਰੁ ਸਹ, ਅੰਤਹ
ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯਨੁ ਦੇਵਰ ਮੁੰਦੇ ਸੰਯੁ ਕੀਟੇ ਏਂਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ,
ਅੰਦਰੇ, ਅਤ੍ਯੰਤ ਕੀਲੁ, ਦੋਸ਼ਗਲੀਰੁਵ ਜਨਰੁ ਸਹ ਅਵਰਨੁ ਅਪਰਾਧਿ
ਏਂਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇ.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥

ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥

ਓ ਅਪਰਿਮਿਤ ਸ਼ਕ੍ਤੀਯੁਲ੍ਲ ਨਿਰੰਕਾਰਰੁ ਅਯੋਗ੍ਯ ਮਨੁਸ਼੍ਯਰਿਗੇ
ਗੁਣਗਲਨੁ ਨੀਡਿ ਸਦ੍ਯੁਣੀਗਲਨੁ ਅਧਿਕ ਪੁੰਯਵੰਤਰਨਾਗਿ ਮਾਡੁਤ੍ਰਾਰੇ
ਏਂਬੁਦੁ ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਜੀਯਵਰ ਹੇਲੀਕੇ.

ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੧॥

ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੧॥

ਓਦਰੇ ਓ ਗੁਣਗਲਿੰਦ ਕੂਡਿਦ ਭਗਵੰਤਨੀਗੇ ਯਾਵ ਗੁਣਵਨੁ
ਨੀਡਬਲ੍ਲੰਤਵਰੁ ਏਲ੍ਲੁ ਕਾਣਸਿਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲ.

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਸਿਦ੍ಧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥

ਸਿਦ੍ਧ, ਪੀਰ, ਦੇਵ ਮੁਕਤ ਨਾਥ ਮੋਦਲਾਦਵਰੁ ਦੇਵਰ ਨਾਮੁਵਨੁ
ਕੇਲੁਵੁਦਰਿੰਦ, ਅੰਦਰੇ ਅਵਰ ਹ੍ਯੁਦਯੁਵਨੁ ਅਵਰ ਮੁਹਿਮੇਯਲੀ
ਭਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦਲੇ, ਪਰਮੋਭ੍ਯੁ ਸ੍ਵਾਨੁਵਨੁ ਪਡੇਦਿਦ੍ਧਾਰੇ.

ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥

ਓ ਹੇਸਰਨੁ ਕੇਲੁਤਲੇ ਭੂਮੀ, ਅਦਨੁ ਹਿਡਿਦਿਰੁਵ ਵ੍ਯੁਸ਼ਭ (ਪ੍ਰਾਣੀਕ
ਗ੍ਰੰਥੁਗਲੁ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਓ ਭੂਮੀਯਨੁ ਤਨੁ ਕੋਂਬਿਨ ਮੇਲੇ
ਭੁੱਖੁਕੋਂਡਿਰੁਵ ਧੌਲਾ ਗੁਲੀ) ਮੁਤੁ ਆਕਾਸੁਦ ਸ੍ਵਿਰਤਯੁ ਸ਼ਕ੍ਤਿਯੁ
ਜ੍ਯਾਨੁਵੁ ਬਰੁਤੁਦੇ.

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਲ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਲ ॥

ਨਾਮੁਵਨੁ ਕੇਲੁਵੁਦਰਿੰਦੁ ਸ਼ਾਲ੍ਮਲੀ, ਕ੍ਰੋਂਝ, ਜੁੰਬੂ, ਪਾਲਕ
ਮੋਦਲਾਦੁ ਏਲੁ ਦ੍ਵੀਪੁਗਲੁ ਭੂਃ, ਭੁਵਃ, ਸ੍ਵਾਃ ਮੋਦਲਾਦੁ ਹੁਦਿਨਾਲੁ
ਲੋਕੁਗਲੁ ਅਤਲ, ਵ੍ਯੋਤਲ, ਸੁਤਲ ਮੋਦਲਾਦੁ ਏਲੁ ਪਾਤਲੁਗਲੁ
ਵ੍ਯਾਪਕਤੇ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤੁਵਾਗੁਤੁਦੇ.

ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਪ੍ਰੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥

ਹੇਸਰੁ ਕੇਲੀਦਵਨੁ ਸਾਵੁ ਕੋਡੁ ਮੁੱਖੁਲਾਰਦੁ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਨਾਨਕੁ ਭਾਗੁ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕੁ! ਭਗਵੰਤਨੁ ਭਕ੍ਤਨੁਲੀ ਯਾਵਾਗਲੁ ਆਨੰਦੁਦੁ ਬੇਲੁਕੁ
ਭਰੁਤੁਦੇ,

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

ਸੁਣੀਯੈ ਦੁਖੁ ਪਾਪੁ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮੁਵਨੁ ਕੇਲੁਵੁਦਰਿੰਦੁ ਏਲੁ ਦੁਃਖੁਗਲੁ ਮੁਤੁ
ਦੁਸ਼੍ਟੁਗਲੁ ਨਾਸੁਵਾਗੁਤੁਵੇ. , ॥੮॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥

ਪਰਮਾਤ੍ਮਨੁ ਹੇਸਰਨੁ ਕੇਲੁਵੁਦਰਿੰਦੁਲੇ ਸ਼ਿਵ, ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਮੁਤੁ ਇੰਦੁ
ਮੋਦਲਾਦੁਵਰੁ ਊਨੁਤੁ ਸ੍ਵਾਨੁਮਾਨੁਵਨੁ ਪਡੇਦਿਦ੍ਧਾਰੇ.

ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਮੁਖੀ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥

ਦਫ਼ਤਰ, ਅੰਦਰੇ ਕੰਠ, ਕੰਲਸ ਮਾਡੁਵਵਰੁ ਹੇਸਰੁ ਕੇਲੀਦ ਮਾਤ੍ਰਕੇ,
ਪੁਸ਼ਾਂਸੇਗੇ ਪਾਤ੍ਰਰਾਗੁਤਾਰੇ.

ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਜੋਗੇਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥

ਹੇਸਰਿਨੋਂਦੀਗੇ ਸੰਯੋਗੇਜਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ, ਯੋਗੇਗਾਦਿ ਮਤ੍ਰੁ ਦੇਹਦ ਸੁਦ੍ਰੁ,
ਮਣੀਪੁਰਕ, ਮੂਲਾਧਾਰ ਇਤ੍ਯਾਦਿ ਷ਟ੍ਵਕ੍ਰਗੇ ਰਹਸ੍ਯਵੰਨੁ
ਅਰਿਤੁਕੋਲ੍ਯਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ.

ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥

ਨਾਮਵੰਨੁ ਕੇਲੁਵੁਦਰਿੰਦ ਷ਟ੍-ਸ਼ਾਸ੍ਤ੍ਰਗੇ, (ਸਾੰਖ੍ਯ, ਯੋਗੇ, ਨ੍ਯਾਯ
ਇਤ੍ਯਾਦਿ), ਇਤ੍ਯੁਤ੍ਥੇਲ੍ਯੁ ਸ੍ਵ੍ਰੁਤਿਗੇ (ਮਨੁ, ਯਾਜੁਰਵਲ੍ਯੁ ਸ੍ਵ੍ਰੁਤਿ ਇਤ੍ਯਾਦਿ) ਮਤ੍ਰੁ
ਨਾਲ੍ਯੁ ਵੇਦਗੇਲ੍ਯੁ ਜਾਨਵੁ ਲਭ੍ਯਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੰਤਰ ਹ੍ਯੁਦਯਦਲ੍ਯੁ ਯਾਵਾਗਲ੍ਯੁ ਆਨੰਦਦ ਬੇਲ੍ਯੁ
ਇਰੁਤ੍ਰਦੇ.

ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥

ਸੁਣੀਯੈ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵੰਨੁ ਕੇਲੁਵੁਦਰਿੰਦ ਏਲ੍ਯੁ, ਦੁਖਗੇਲ੍ਯੁ ਮਤ੍ਰੁ
ਦੁਸ਼੍ਯੁਤ੍ਥਗੇਲ੍ਯੁ ਨਾਸਵਾਗੁਤ੍ਰਵੇ. ॥੯॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥

ਨਾਮਵੰਨੁ ਕੇਲੁਵੁਦਰਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੀਗੇ ਮੂਲ ਧਰ੍ਮਗੇਲ੍ਯੁ ਸਤ੍ਯੁ,
ਨੇਮ੍ਰੁਦਿ, ਜਾਨ ਦੋਰੇਯੁਤ੍ਰਦੇ.

ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਅਰਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਸਰੇਲ੍ਯੁ ਨਾਮਵੰਨੁ ਕੇਲੁਵੁਦਰਿੰਦ, ਏਲ੍ਯੁ ਤੀਰ੍ਥਯਾਤ੍ਰੇਗੇਲ੍ਯੁਗਿੰਤ
ਯੁਤ੍ਰਮਵਾਗਿਰੁਵ ਅਰਵਤ੍ਰੰਯੁ ਤੀਰ੍ਥਗੇਲ੍ਯੁ, ਸ਼੍ਯੁਨ ਮਾਡਿਦ ਫਲਿਤਾੰਸ਼ਵੁ
ਦੋਰੇਯੁਤ੍ਰਦੇ.

ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਪಡಿ ਪಡಿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਰಹੱਸਰੁ ਕੇਲੀਦ ਨಂತਰ ਮੁੱਤ ਮੁੱਤ ਦೇਵਰ ਸੁਰਣੇ ਮਾਡੁਵ
ਵਧੀਕੇ ਅਵਨ ਆਸਾਨਦਲੀ ਗੋਰਵ ਸਿਗੁਤਦੇ.

ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ਹੱਸਰਨੁ ਕੇਲੁਵ ਮੂਲਕ, ਫੁੱਫੂਰੁ ਸੁਲਭਵਾਗਿ ਦੇਵਰਲੀ
ਲੀਨਵਾਗੁਤਾਰੇ, ਏਕੰਦਰੇ ਅਦੁ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸੁਦੀਕਰਣਦ ਮੂਲਕ
ਜਾਨਵਨੁ ਨੀਡੁਤਦੇ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭਗਵੰਤਨ ਭਕਤੁਰੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਆਨੰਦਦ
ਬੇਲਕਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਤਾਰੇ.

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥

ਸੁਣੀਯੈ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਵਨੁ ਕੇਲੁਵਦਰਿੰਦ ਏਲਾ ਦੁਖਗਲੁ ਮੁੱਤ
ਦੁਸ਼੍ਟਗਲੁ ਨਾਸਵਾਗੁਤਵੇ. ॥10॥

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥

ਨਾਮਵਨੁ ਕੇਲੁਵਦਰਿੰਦ ਪੁੰਨਗਲ ਸਾਗਰਵਾਦ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਯਲੀ
ਮਗੁਰਾਗਬਹੁਦੁ.

ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਨਾਮ-ਸ਼ਾਵਣਦ ਪ੍ਰਭਾਵਦਿੰਦਾਗਿ ਸੇਖ, ਪੀਰ ਮੁੱਤ ਬਾਦਸ਼ਹ ਤਮੁ
ਸਾਨਦਲੀ ਸ਼ੋਭਾਯਮਾਨਵਾਗਿਦਾਰੇ.

ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥

ਅਜਾਨੀਗਲੁ ਨਾਮਸੁਰਣੇਯਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਵਰ ਭਕਤਿ ਮਾਰਗਵਨੁ
ਸਾਧਿਸਬਹੁਦੁ.

ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥

ਸੁਣੀਯੈ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥

ਓ ਭਾਵ ਸਾਗਰਦ ਅਗਾਧ ਆਵਨੁ ਤੀਲੀਦੁਕੋਲੁਵਦੁ ਕੂਡਾ ਨਾਮ

ಸ್ಮರಣೆಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗಾਸੁ ॥

ನಾನಕ್ ಭಗ್ತಾ ಸದಾ ವಿಗಾಸು ॥

ಹೇ ನಾನಕ್! ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೋಷದ ಬೆಳಕು ಇರುತ್ತದೆ.

ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨಾਸੁ ॥੧੧॥

ಸುಣಿಯೈ ದೂಖ್ ಪಾಪ್ ಕಾ ನಾಸು ॥೧೧॥

ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳು ಮತ್ತು ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ॥11॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ಮಂನೇ ಕೀ ಗತಿ ಕಹೀ ನ ಜಾಯಿ ॥

ಆ ಅಕಾಲ ಪುರುಷರ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ ನಂತರ ಅವರನ್ನು ನಂಬಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಾಗದು.

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪಿಡੈ ਪಡ್ತಾਇ ॥

ಜೆ ಕೋ ಕಹೈ ಪಿಛಯ್ ಪಚ್ಹುತಾಯಿ॥

ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವವನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸುಲಭವಲ್ಲ, ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬರುವ ಆನಂದವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲ.

ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰು ॥

ಕಾಗದಿ ಕಲಂ ನ ಲಿಖಣ್ಹಾರು ॥

ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಾದರೂ ಕಾಗದವಿಲ್ಲ, ಪೆನ್ನು ಇಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಬರೆಯುವ ಕುತೂಹಲವೂ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ.

ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨಿ ਵੀਚಾರು ॥

ಮಂನೇ ಕಾ ಬಾಹಿ ಕರನಿ ವೀಚಾರು ॥

ವಾಹಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನನಾದವನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಬಲ್ಲವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ಐಸಾ ನಾಮ್ ನಿರಂಜನು ಹೋಯಿ ॥

ಪರಮಾತ್ಮನ ಹೆಸರು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮತ್ತು ಅತೀಂದ್ರಿಯವಾಗಿದೆ.

ਜੇ ਕੋ ਮੀਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥

ಜೇ ಕೊ ಮಂನಿ ಜಾನ್ಯೆ ಮನಿ ಕೋಯಿ ॥ ੧੨ ॥

ಯಾರಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವನ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿದರೆ . ॥12॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ಮಂನೈ ಸುರತಿ ಹೋವೈ ಮನಿ ಬುಧಿ ॥

ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅದರಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

ಮಂನೈ ಸಗಲ್ ಭವಣ್ ಕೀ ಸುಧಿ ॥

ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥

ಮಂನೈ ಮುಹಿ ಚೋಟಾ ನ ಖಾಯಿ ॥

ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಯಾತನೆಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಮ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಮನುಷ್ಯನು ಲೌಕಿಕ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಯಮದೂತನು ನೀಡಿದ ಹಿಂಸೆಗಳಿಂದ ಬಳಲುವುದಿಲ್ಲ.

ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ಸಾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ಮಂನೈ ಜಂ ಕೈ ಸಾಧಿ ನ ಜಾಯಿ ॥

ಚಿಂತನಶೀಲ ಮನುಷ್ಯನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಯಮರೊಂದಿಗೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ-ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಪರಮಪಿತರಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇದ್ದು ಆತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವವನು ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಮದೂತರೊಂದಿಗೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನು ದೇವದೂತರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಭವ ಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವವರಿಗೆ ಯಮದೂತರಂತಹ ಶಾಪವೂ ತಟ್ಟದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ಐಸಾ ನಾಮು ನಿರಂಜನು ಹೋಯಿ ॥

ಭಗವಂತನ ನಾಮವು ಬಹಳ ಉನ್ನತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮಾಯಾತೀತವಾಗಿದೆ.

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥

ਜੇ ਕੋ ਮಂਨಿ ਜਾਨੈ ਮਨਿ ਕೋಯಿ ॥13॥

ਯਾਰਾਦਰೂ ਅਦਨੁ ਤਨੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਲੀਨਵਾਗਿਰਿਸਿ ਧ੍ਰਾਨੀਸਿਦਰੇ.

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਾਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਯੀ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਰ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣੇ ਮਾਡੁਵ ਮਾਨਵਨ ਹਾਦਿਯਲੀ ਯਾਵੁਦੇ
ਅਡਚਣੇ ਆਗੁਵੁਦਿਲੀ.

ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥

ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਯੀ ॥

ਚਿੰਤਨੇਲ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਜਗਤਿਨਲੀ ਕੀਰਤਿਯੇ ਅਰੁਨਾਗਿਰੁਤਾਨੇ.

ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥

ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥

ਅੰਤਹ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਦ੍ਵੰਦ੍ਵਦ ਮਾਰਗ ਅਧਵਾ ਮਤੀਯਵਾਦਵਨੁ ਬਿਟੁਧੁ
ਧਰਮੁਦ ਹਾਦਿਯਲੀ ਨਡੇਯੁਤਾਨੇ.

ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥

ਮੰਨੈ ਧਰਮੁ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥

ਚਿੰਤਨੇਯੁ ਧਾਰਮਿਕ ਕਾਰ੍ਯਗਲੋਂਦਿਗੇ ਬਲਵਾਦ ਸੰਬੰਧਵਨੁ
ਹੋਂਦਿਦੇ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਯੀ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਵੁ ਬਹਲੁ ਊਨ੍ਨਤਵਾਗਿਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਤੀਂਦ੍ਰਿਯਵਾਗਿਦੇ.

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਨੈ ਮਨਿ ਕੋਯੀ ॥14॥

ਯਾਰਾਦਰੂ ਅਦਨੁ ਤਮ੍ਹੁ ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ ਲੀਨਵਾਗਿਸਿ ਅਦਰ
ਚਿੰਤਨੇਯਨੁ ਮਾਡਿਦਰੇ .॥14 ॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਾਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਹੇਸਰਿਨ ਚਿੰਤਨੇ ਮਾਡੁਵ ਮਨੁਸ਼੍ਯਰੁ ਮੋਖੇਕ੍ਸ਼ਦ ਦ੍ਵਾਰਵਨੁ
ਪਡੇਯੁਤਾਰੇ

ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥

ਮੁੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥

ਧਿਆਨ ਮਾਡੁਵਵਰੁ ਆ ਹੇਸਰਿਨਲੀ ਤਮੁ ਬੰਧੁਗਲੀਗੇਲੁ ਆਸ਼੍ਰਯ ਨੀਡੁਤਾਰੇ.

ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥

ਮੁੰਨੈ ਤਾਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥

ਚਿੰਤਨਸ਼ੀਲ ਗੁਰਸਿਖਰੁ ਅਸ੍ਤਿਤਵ ਆ ਸਾਗਰਵਨੁ ਦਾਖੁਵਦੁ ਮਾਤ੍ਰਵਲ੍ਲਦੇ ਭਤਰ ਸਹਚਰਿਗੁ ਅਦਨੁ ਦਾਖੁ ਅਨੁਵ ਮਾਡਿਕੋਡੁਤਾਨੇ.

ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥

ਮੁੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਚਿੰਤਨੇ ਮਾਡੁਵ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਗਤਿਯੀਲ੍ਲਦ ਭਿਖੁਕਨਾਗੁਵਦਿਲ੍ਲ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮੁਵੁ ਬਹਲ ਊਨ੍ਨਤਵਾਗਿਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਤੀੰਦ੍ਰਿਯਵਾਗਿਦੇ.

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥

ਜੇ ਕੋ ਮੁੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ 15 ॥

ਯਾਰਾਦਰੁ ਅਦਨੁ ਤਮੁ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ ਲੀਨਵਾਗਿਸਿ ਅਦਰ ਚਿੰਤਨੇਯਨੁ ਮਾਡਿਦਰੇ

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮੁਸ੍ਰਣੇ ਮਾਡਿਦ ਊਤ੍ਤਮੁ ਸੰਤਰਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਦ੍ਵਾਰਦਲੀ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ, ਅਵਰੇ ਅਲੀ ਪ੍ਰਮੁਖਰਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਰੇ.

ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰੀਤਿਯ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਰ ਕੋਟਦਲੀ ਅੰਤਹ ਗੁਰਮੁਖਰਿਗੇ ਗੌਰਵ ਸਿਗੁਤ੍ਤਦੇ.

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਅੰਤਹ ਫਲ੍ਯ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਰਾਜਮਨੇਤਨਦਲੀ

ಶೋಭಾಯಮಾನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ನಾಮದ ರಸದ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿದ ಭಗವಂತನ ಪ್ರೇಮಿಗಳು, ಅವನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸತ್ಪುರುಷರು, ಆ ದೇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳು ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ರೂಪದ ಧನ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ਪੰਚਾ ਕਾ ಗುರು ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥

ಪಂಚಾ ಕಾ ಗುರು ಎಕು ಧೀನು ॥

ಸದ್ಗುಣವಂತನ ಗಮನವು ಆ ಒಬ್ಬ ಸದ್ಗುರು (ನಿರಂಕಾರ) ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕರੈ ਵੀਚಾರು ॥

ಜೆ ಕೋ ಕಹೈ ಕರೈ ವೀಚಾರು ॥

ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದರೆ

ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮಾರು ॥

ಕರ್ತೆ ಕೈ ಕರನೈ ನಾಹಿ ಸುಮಾರು ॥

ಅದರಿಂದ ಆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦಯੀਓ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥

ಧೌಲು ಧರಮು ದಯೀಓ ಕಾ ಪೂತು ॥

ನಿರಂಕಾರರೂಪಿ ಸಿದ್ಧ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಧರ್ಮದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತ (ಧೌಲಾ ಬುಲ್) ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ದಯಾ ಪುತ್ರನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಏಕೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದಯೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮಾನವನಿಂದ ಧರ್ಮದ ಕೆಲಸ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ).

ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨಿ ਸੁਤਿ ॥

ಸಂತೋಖು ಥಾಪಿ ರಖೀಓ ಜಿನಿ ಸೂತಿ ॥

ಇದು ಸಂತೃಪ್ತಿ ರೂಪದ ಸೂತ್ರ ದಾರದಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥

ಜೆ ಕೋ ಬುಝೈ ಹೋವೈ ಸಚೀಓರು ॥

ಯಾರಾದರೂ ಈ ದೇವರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಸತ್ಯವಂತನಾಗಬಹುದು.

ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥

ಧವಲೈ ಉಪರಿ ಕೆತಾ ಭಾರು ॥

ಎಂತಹ ಭಾರ, ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತೊಯ್ಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವರದು.

ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥

ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥

ਏਕੰਦਰੇ ਓ ਭੂਮੀਯ ਮੇਲੈ ਸ੍ਰੁਸ਼ਟੀਕਰਤ ਸ੍ਰੁਸ਼ਟੀਸਿਰੁਵੁਦੁ ਅਤੀਤ,
ਅਨੰਤਵਾਗਿਦੈ.

ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥

ਅੰਦਰੇ ਓ ਗੁਣੀਯ ਹੋਰੇ ਯਾਵ ਸ਼ਕਤੀਯ ਮੇਲੈ ਅਵਲੰਬਿਤਵਾਗਿਦੈ.

ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥

ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥

ਸ੍ਰੁਸ਼ਟੀਕਰਤਰ ਓ ਸ੍ਰੁਸ਼ਟੀਯਲੀ ਅਨੇਕ ਜਾਤਿਗਲ, ਬੰਨ੍ਹਗਲ ਮਤ੍ਰੁ ਵਿਵਿਧ
ਹੋਸਰੁਗਲਿੰਦ ਕਰੈਯਲ੍ਪਡੁਵ ਜਨਰੁ ਭਦ੍ਰਾਰੈ.

ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥

ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥

ਦੇਵਰ ਓਜ਼ੀਯ ਅਡੀਯਲੀ ਨਡੇਯੁਵ ਲੇਖਨੀਯਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ
ਮਨਸ਼੍ਯਨਲੀ ਕਾਯਗਲ ਖਾਤੈਯਨ੍ਨੁ ਬਰੈਯਲਾਗਿਦੈ.

ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਓਦਰੇ ਓਭ੍ਯੁ ਸਾਮਾਨ੍ਯ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਓ ਕਰਮ-ਬਰਹਵਨ੍ਨੁ ਬਰੈਯਲੁ ਕੇਲੀਦਰੈ,
ਓਗ

ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥

ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥

ਬਰੈਯਬੇਕਾਦ ਓ ਲੇਖੁ ਏਸ਼੍ਵੁ ਏਨ੍ਦੁ ਤੀਲੀਯਲੂ ਸਾਧ੍ਯਵਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ.

ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥

ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥

ਬਰੈਯੁਵ ਓ ਦੇਵਰਲੀ ਏਸ਼੍ਵੁ ਸ਼ਕ੍ਤਿ ਭਰੁਤ੍ਤਦੈ, ਅਵਨ ਰੂਪ ਏਸ਼੍ਵੁ
ਸੁੰਦਰ.

ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਣੁ ਰੂਤੁ ॥

ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਣੁ ਰੂਤੁ ॥

ਅਵਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਨਮ੍ਰੁ ਮੇਲੈਸ਼੍ਵਿਦੈ, ਅਦਨ੍ਨੁ ਸੰਪੂਰਨਵਾਗਿ ਅੰਦਾਜੁ
ਮਾਡੁਵਵਰੁ ਯਾਰੁ.

ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥

ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਰ ਫੁੰਦੀ ਫੁੰਦੁ ਪਦਦਿੰਦ, ਭਠੀ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਯੁ ਹਰਠਿਦੇ.

ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ਓ ਫੁੰਦੁ ਪਦ ਰੁਪਦ ਓਦੀਸ਼ਦਿੰਦਲੀ ਵਿਸ਼ਵਦਲੀ, ਅਨੇਕ ਜੀਵੀਗਲ ਮਤ੍ਰੁ
ਭਤਰ ਪਦਾਰਥਗਲ ਹਰਿਉ ਪਾਰੰਭਵਾਗਿਦੇ.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਓਦਰਿੰਦ ਅਘੋਸ਼ ਭਗਵੰਤਨ ਸ਼ਕਤਿਯੁ ਬਗੈ ਯੋਭੀਸੁਵਸ਼ੁ
ਮੁਦ੍ਰਿਵੰਤਿਕੇ ਨਨਗੇ ਭਲੁ.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਵਾਰਿਓ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਓ ਸ਼ਾਸ਼੍ਵਤ ਰੁਪ! ਨਨਨੁ ਫੁੰਦੁ ਬਾਰਿਯੂ ਨਿਮਗਾਗਿ ਪੁਰੁਭਵਾਗਿ
ਸਮਰਪਿਸੁਵ ਕ੍ਰਮਤੇ ਨਨਗਿਲੁ.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਨੀਉ ਭਘੁਪਡੁਵ ਕਾਰਯਵੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼੍ਠੁ ਕਾਰਯਵਾਗਿਦੇ.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ 16 ॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਓ ਪਰਬੁਛੁ! ਨੀਉ ਸਦਾ ਸ਼ਾਸ਼੍ਵਤ ਰੁਪਵਾਗਿਰੁਵਿਰਿ.

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥

ਓ ਵਿਸ਼ਵਦਲੀ, ਅਸੰਖ੍ਯੁਤ ਜਨਰੁ ਓ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਕ੍ਰਤਨਨੁ ਜਪਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇ,
ਅਵਨਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਵਵਰੁ ਅਸੰਖ੍ਯੁਤਰੁ.

ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥

ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥

ਅਸੰਖ੍ਯੁਤ ਜਨਰੁ ਅਵਨਨੁ ਪੂਜਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇ, ਤਪਸ੍ਵੀਗਲੁ ਤਪਸ੍ਸੁ
ਮਾਡੁਤ੍ਰਿਦ੍ਰਾਰੇ.

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥

ਅਸੰਖਾਤ ਜਨਰੁ ਤਮ੍ਹੁ ਬਾਯੀਯ ਮੂਲਕ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਗਲੁ ਮੁਤ੍ਹੁ
ਵੇਦਗਲੁ ਭਗਤਾਨੁ ਪਰਿਸੁਤਿਦਾਰੇ.

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਿ ਉਦਾਸ ॥

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਿ ਉਦਾਸ ॥

ਅਸੰਖਾਤਰੁ ਯੋਗ-ਧਾਨਦਲੀ ਮਗ੍ਨਰਾਗਿ ਮਨਸ੍ਸਨੁ ਮੋਹਗਲਿੰਦ
ਮੁਕਤਵਾਗਿਡੁਤਾਰੇ.

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥

ਓ ਪੁੰਨ੍ਯ ਨਿਰੰਕਾਰਰ ਗੁਣਗਲਨੁ ਪਰਿਗਣਿਸੀ ਜਾਨਵਨੁ ਸਾਧਿਸੁਵ
ਭਗਤ ਅਸੰਖਾਤ ਭਗਤਦਾਰੇ.

ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥

ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਤੀਰਥਿਰੁਵ ਅਧਵਾ ਪਰਮਾਰਥਦ ਹਾਦਿਯਲੀ ਨਡੇਯੁਵ
ਅਸੰਖਾਤ ਦਾਨੀ ਸਜ੍ਜਨਰਿਦਾਰੇ.

ਅਸੰਖ ਸੁਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਸੁਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥

ਅਸੰਖਾਤ ਯੋਗਧਰੁ ਯੁਦ੍ਧਭੂਮਿਯਲੀ ਸ਼ਤ੍ਰੁਗਲਨੁ ਏਦੁਰਿਸੁਤਾਰੇ
ਮੁਤ੍ਹੁ ਸ੍ਰਾਸ੍ਤ੍ਰਗਲ ਹੋਡੇਤਗਲਨੁ ਸਹਿਸਿਕੋਲ੍ਫੁਤਾਰੇ.

ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥

ਅਸੰਖਾਤ ਮਾਨਵਰੁ, ਮਾਨਵਨੁ ਮੁਤ੍ਹੁ ਏਕਾਗ੍ਰਤਿਯਨੁ
ਲੁਭਿਸਿਕੋਡੁ, ਓ ਅਕਾਲ-ਪੁਰੁਸ਼ਰਲੀ ਮੁਲੁਗਿਰੁਤਾਰੇ.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਵਰ੍ਣਿਸਲਾਗਦ ਓ ਭਗਵੰਤਨ ਸ਼ਕ੍ਤਿਯੁ ਬਗ੍ਨੇ ਯੋਗਿਸੁਵ਷੍ਟੁ ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤਿਕੇ
ਨਨ੍ਦਲੀ ਏਲੀਦੇ.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਓ ਅਨੰਤ ਰੋਪ! ਓਮ੍ਹ੍ਯਾਦਰੋ ਨਿਮਗਾਗਿ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਲੁ ਨਾਨੁ
ਅਹੰਨਲੁ.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਜೋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਨਿਮਗੇ ਸਰਿਯੋਨਿਸਿਦ ਕਾਯਵੇ ਲੇਖੁ ਕਾਯਵਾਗਿਦੇ.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧੭ ॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਓ ਪਰਬ੍ਰਹਮ! ਨੀਵੁ ਯਾਵਾਗਲਾ ਭਾਉਤ
ਰੋਪਵਾਗਿਰੁਵਿਰਿ. ॥17॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥

ਓ ਵਿਸ਼ਵਦਲੀਰੁਵ ਅਸੰਖਾਤ ਮਾਨਵਰੁ ਮੂਢਰਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ ਮਤੁ ਤੀਵੁ
ਅਜਾਨਵਨੁ ਹੋਂਦਿਦ੍ਵਾਰੇ.

ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥

ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥

ਅਸੰਖ ਕਲਰੁ ਮਤੁ ਅਨਧਰ ਆਸ਼ਿਯਨੁ ਕਦੁ ਤਿਨੁਵ ਅਸੰਧ ਭਖਕਰੁ
ਭਦ੍ਵਾਰੇ.

ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥

ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥

ਭਤਰ ਜਨਰਨੁ ਕਰੋਰਵਾਗਿ ਮਤੁ ਦਭਾਭਿਕੇਯਿੰਦਭਾਉਤਾ ਭਹਲੋਕ
ਤ੍ਯਜਿਸੁਵ ਅਸੰਖਾਤ ਜਨਰੁ ਭਦ੍ਵਾਰੇ.

ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥

ਭਤਰਰ ਕਤੁ ਸੀਭਿ ਕੋਲੇਯੁ ਪਾਪਵਨੁ ਸੰਪਾਦਿਸੁਤੀਰੁਵ ਅਸੰਖਾਤ
ਅਧਮਿਮਨੁਞਰੁ ਭਦ੍ਵਾਰੇ.

ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖਾਤ ਪਾਪੀਭਿ ਪਾਪਭਿਨੁ ਮਾਡਿ ਭਹਲੋਕ ਤ੍ਯਜਿਸੁਤ੍ਵਾਰੇ.

ਅਸੰਖ ਕੁਝਿਆਰ ਕੁਝੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਕੁਝਿਆਰ ਕੁਝੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥

ਸੁਭੁ ਸੁਭਾਵਦ ਅਸੰਖਾਤ ਜਨਰੁ ਸੁਭੁ ਭਰਵਸੇ ਮਾਤੁਭਿਨੁ
ਮਾਤਨਾਡੁਤ੍ਵਾਰੇ.

ਅਸੰਖ ਮਲੇਫ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਮਾਨਵਰੁ ਤਮੁ ਅਸੁਦੁ ਬੁਦਿਯੁ ਕਾਰਣਦਿੰਦ ਮਲਦ
ਆਹਾਰਵਨੁ
ਸੇਵਿਸੁਤਾਰੇ.

ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥

ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥

ਅਸੰਖਾਤ ਜਨਰੁ ਭਰਨੁ ਨਿੰਦਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਪਾਪਦ ਭਾਰਵਨੁ
ਤਮੁ ਤਲੇਯ ਮੇਲੇ ਭਠੁਕੇਂਡਿਰੁਤਾਰੇ.

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁਨਾਨਕੁ ਦੇਵਰੁ ਪਾਪਿਗਲੁ ਮਤੁ ਦੁਸ਼ਟੁ ਸੁਭਾਵਵਨੁ
ਵਿਵਰਿਸੁਵਾਗ, ਤਮੁਨੁ ਤਾਪੁ ਅਤੁਲੁਵੇਂਦੁ ਪਰਿਗਣੀਸੀ, ਅੰਤਹ
ਜਨਰਨੁ ਨਾਪੁ ਨਮੁ ਬੁਦਿਵੰਤਿਕੇਂਦਿ ਵਿਵਰਿਸਿਦੇਵੇ ਏਂਦੁ
ਹੇਲੁਤਾਰੇ. ਅਜਾਨੀਗਲੁ, ਤਿਨੁਲਾਗਦ ਪਦਾਰਥਗਲਨੁ ਸੇਵਿਸੁਵਵਰੁ,
ਕੁਰੁ ਪਾਪਿਗਲੁ ਮਤੁ ਅਨੀਤਿਵੰਤਰੁ ਗੁਣਗਲਨੁ ਵਿਵਰਿਸਿਦ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੁਨਾਨਕੁ ਦੇਵਾ ਜੀ ਅਵਰੁ ਅਵਰ ਮੁੰਦੇ ਤਨੁਨੁ ਤਾਨੁ ਅਤੁਲੁ
ਏਂਦੁ ਬਠੀਸਿਦਾਰੇ.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਓ ਅਨੰਤ ਰੂਪ! ਓਮ੍ਹੇਯਾਦਰੂ ਨਿਮਗਾਗਿ ਤਾਗ ਮਾਡਲੁ ਨਾਨੁ
ਅਹਨਲੁ.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਨਿਮਗੇ ਸਰਿਯਨਿਸਿਦ ਕਾਯਵੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ੁ ਕਾਯਵਾਗਿਦੇ.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਓ ਪਰਬੁਹੁ! ਨੀਵੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਭਾਸ਼ਤ
ਰੂਪਵਾਗਿਰੁਵਿਰਿ. ॥18 ॥

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥

ਓ ਸ੍ਰੁਸ਼ਟਿਕਰਤਨ ਸ੍ਰੁਸ਼ਟਿਯਲੀ, ਅਸੰਖਾਤ ਹੇਸਰੁਗਲੁ ਮਤੁ ਅਸੰਖਾਤ
ਸ੍ਰੁਲਗਲਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵ ਜੀਵਿਗਲੁ ਵਿਹਰਿਸੁਤਿਵੇ; ਅਥਵਾ ਓ ਵਿਸ਼ੁਦਲੀ

ಅಕಾಲ-ಪುರುಷರ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ದೇವರು ನೆಲೆಸಿರುವ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಿವೆ.

ਅಗੰਮಿ ಅಗੰಮಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಲೋಕ ||

ಅಗಮ್ ಅಗಮ್ ಅಸಂಖ್ಯ ಲೋಕ ||
ಅಸಂಖ್ಯ ಕಲ್ಪನಾತೀತ ಲೋಕಗಳಿವೆ.

ಅಸಂಖ್ಯ ಕಹಿ ಸಿರಿ ಭಾರು ಹೊಯ್ ||

ಅಸಂಖ್ಯ ಕಹಿ ಸಿರಿ ಭಾರು ಹೊಯ್ ||
ಆದರೆ ಅವರ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಗಣಿತವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ 'ಸಂಖ್ಯೆ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುವ ಜನರ ತಲೆಯ ಮೇಲೂ ಭಾರ ಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಅಖರಿ ನಾಮ ಅಖರಿ ಸಾಲಾಹ ||

ಅಖರಿ ನಾಮ ಅಖರಿ ಸಾಲಾಹ ||
ನಿರಂಕಾರರ ಹೆಸರನ್ನು ಪದಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಜಪಿಸಬಹುದು, ಪದಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು.

ಅಖರಿ ಗਿਆನು ಗೀತ ಗುಣ ಗಾಹ ||

ಅಖರಿ ಗೀತನು ಗೀತ್ ಗುಣ ಗಾಹ ||
ದೇವರ ಗುಣಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಪದಗಳ ಮೂಲಕವಷ್ಟೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಅಖರಿ ಲಿಖಣಿ ಬೊಲಣಿ ಬಾಣಿ ||

ಅಖರಿ ಲಿಖಣಿ ಬೊಲಣಿ ಬಾಣಿ ||
ಅವನ ವಾಣಿಯನ್ನು ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಬರೆಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡಬಹುದು.

ಅಖರಾ ಸಿರಿ ಸಂಜೋಗು ವಖಾಣಿ ||

ಅಖರಾ ಸಿರಿ ಸಂಜೋಗು ವಖಾಣಿ ||
ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳಬಹುದು.

ಜಿನಿ ಏಹಿ ಲಿಖಿ ತಿಸು ಸಿರಿ ನಾಹಿ ||

ಜಿನಿ ಎಹಿ ಲಿಖಿ ತಿಸು ಸಿರಿ ನಾಹಿ ||
ಆದರೆ ಈ ಕರ್ಮ-ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ನಿರಂಕಾರರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮ-ಲೇಖನಗಳಿಲ್ಲ; ಅಂದರೆ-ಯಾರೂ ಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾರರು ಅಥವಾ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾರರು.

ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥

ਜਿਵ ਪੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਕਰਮਗਲੀਗੇ ਅਨੁਗੁਣਵਾਗਿ ਅਕਾਲ-ਪੁਰੁਸ਼ ਆਦੇਸ਼ਿਸੁਵಂತੇ,
ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਕਰਮਗਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਤਾਨੇ

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥

ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਿਕਰਤਾਰੁ ਓ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਿਯਨੁ ਏਸ਼ੁ ਹਰਫਿਦ੍ਵਾਰੇਯੋ, ਅਦੁ ਸਮਸ੍ਤ
ਨਾਮਰੂਪਵੇ ਆਗਿਦੇ.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥

ਵਿਣੁ ਨਾਵੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥

ਯਾਵੁਦੇ ਸ੍ਥੇਵੁ ਅਵਰ ਨਾਮਦਿੰਦ ਹੋਰਤਾਗਿਲੁ

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਵਰ੍ਣਿਸਲਾਗਦ ਓ ਭਗਵੰਤਨ ਲਕ੍ਸ਼ਿਯੁ ਬਗੇ ਯੋਭਿਸੁਵਸ਼ੁ ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤਿਕੇ
ਨਨ੍ਦਲਿ ਏਲਿਦੇ.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਵਾਰਿਓ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਓ ਅਨੰਤ ਰੂਪ! ਨਨ੍ਦਨੁ ਓਦੁ ਬਾਰਿਯੁ ਨਿਮਗਾਗਿ ਪੂਰਨਵਾਗਿ
ਸਮਰਪਿਸੁਵ ਕ੍ਰਮਤੇ ਨਨਗਿਲੁ.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਨਿਨਗੇ ਸਰਿਯੋਨਿਸਿਦ ਕਾਰਯਵੇ ਲ੍ਯੇਸ਼ੁ ਕਾਰਯਵਾਗਿਦੇ

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ 19 ॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਓ ਪਰਬ੍ਰਹ੍ਮ! ਨੀਵੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਲਾਸ਼੍ਵਤ
ਰੂਪਵਾਗਿਰੁਵਿਰਿ.॥19॥

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥

ਓ ਦੇਹ, ਕ੍ਰੇ-ਕਾਲੁ ਅਧਵਾ ਭਨਾਵੁਦੇ ਭਾਗਵੁ ਕੋਲਕਾਦਰੇ

ਪਾਣੀ ਧੋਤੇ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥

ਪਾਣੀ ਧೋਤ੍ਯੋ ਊਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥

ਅਦਨ੍ਨੁ ਨੀਰਿਨਿੰਦ ਤੋਲੋਯੁਵੁਦਰਿੰਦ ਅਦਰ ਕੋਲੋ ਮੁਤ੍ਤੁ ਮਨ੍ਨੁ
ਸੁਦ੍ਧਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ.

ਮੁਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥

ਪਾਣੀ ਧੋਤ੍ਯੋ ਊਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥

ਯਾਵੁਦੇ ਵਸ੍ਤ੍ਰਵੁ ਮੂਰ੍ਯੁ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕੀਂਦ ਅਸੁਦ੍ਧਵਾਗਿਦ੍ਧਰੇ.

ਏ ਸਾਬੁਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥

ਦੇ ਸਾਬੁਣੁ ਲਯੀਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥

ਨੰਤਰ ਅਦਨ੍ਨੁ ਸਾਬੁਣੀਨਿੰਦ ਤੋਲੋਯੁਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ.

ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ॥

ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ॥

ਕੰਟ੍ਯੁ ਕੰਲਸਗੀਂਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤਿਕੇਯੁ ਅਸੁਦ੍ਧਵਾਗਿਦ੍ਧਰੇ

ਓਹੁ ਧੋਏ ਨਾਵੇ ਕੇ ਰੰਗਿ ॥

ਓਹੁ ਧੋਏ ਨਾਵੇ ਕੇ ਰੰਗਿ ॥

ਵਾਹਗੁਰੁਵਿਨ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣੀਂਦ ਮਾਤ੍ਰੁ ਅਦੁ ਸੁਦ੍ਧਵਾਗਲੁ ਸਾਧ੍ਯੁ.

ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥

ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ |

ਪੁੰਨੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਪਾਪ ਕੇਵਲੁ ਹੋਲੁ ਮਾਤ੍ਰੁਵਲ੍ਲੁ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥

ਅਦਰੇ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਕੀਂਦਲੀ ਜੀਵਿਸੀ, ਕਰਮੁਗਲੁ ਨਡੇਦੰਤ੍ਰੇ, ਧਰਮੁਰਾਜਨੁ
ਕਲੁਹਿਸੀਦ ਭ੍ਰਿਤ੍ਰਗੁਪ੍ਤਰੁ ਰਹਸ੍ਯਵਾਗਿ ਬਰੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇ. ਅਦੇਨੰਦਰੇ, ਓ
ਭ੍ਰਾਮੀਯੁ ਮੇਲੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁ ਮਾਡੁਵੁ ਪ੍ਰਤਿਯੋਂਦੁ ਓਲ੍ਲੇਯੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਕੰਟ੍ਯੁ
ਕੰਲਸਗਲੁ ਵਿਵਰਣੀਯੁ ਅਵਨੋਂਦਿਗੇਯੇ ਹੋਗੁਤ੍ਤਦੇ, ਅਦਰ ਪ੍ਰਕਾਰੁ
ਅਵਨੁ ਸ੍ਵਰ੍ਗੁ ਅਧਵਾ ਨਰਕਵਨ੍ਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ.

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥

ਅਦ੍ਧਰਿੰਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਸ੍ਵਤ੍ਃ ਕ੍ਰਿਯੇਯੁ ਬੀਜਵਨ੍ਨੁ ਬਿਤ੍ਤੁਤ੍ਤਾਨੇ ਮੁਤ੍ਤੁ
ਅਦਰ ਫਲਵਨ੍ਨੁ ਤਾਨੇ ਕੋਯੁਤ੍ਤਾਨੇ.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥

ਨਾਨਕ ಹುಕಮಿ ಆವಹು ಜಾಹು ॥ 20 ॥

ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಅಕಾಲ್-ಪುರುಷರ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಆತ್ಮವು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗುರುನಾನಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಅಂದರೆ ಆತ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳು ಅದನ್ನು ಚಲನೆಯ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಇಡುತ್ತವೆ, ನಿರಂಕಾರರು ಆತ್ಮದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ॥20॥

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥

ತೀರ್ಥ ತಪು ದಯಿಆ ದತು ದಾನು ॥

ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ತಪಸ್ಸು, ಜೀವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕರುಣೆ ಇಟ್ಟು ಮತ್ತು ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ದಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ

ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥

ಜೆ ಕೋ ಪಾವೈ ತಿಲ್ ಕಾ ಮಾನು ॥

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆದರೆ, ಅವನು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨಿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥

ಸುಣಿಆ ಮನಿಆ ಮನಿ ಕೀತಾ ಭಾವು ॥

ಆದರೆ ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡವರು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದವರು.

ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥

ಅಂತರ್ಗತಿ ತೀರ್ಥಿ ಮಲಿ ನಾವು ॥

ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ತೀರ್ಥ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕಲ್ಮಶವನ್ನು ತೊಳೆದವರಾಗುತ್ತಾರೆ. (ಅಂದರೆ, ಆ ಜೀವಿಯು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ನಿರಂಕಾರರಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ತನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮದ ಕಲ್ಮಶವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿದೆ.)

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ಸಭಿ ಗುಣ್ ತೆರೆ ಮೈ ನಾಹಿ ಕೋಯಿ ॥

ಹೇ ಸರ್ಗುಣ ಸ್ವರೂಪ! ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಗುಣಗಳಿವೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲ.

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ವಿಣು ಗುಣ್ ಕೀਤੇ ಭಗತಿ ನ ಹೋಯಿ ॥

ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ਸੁਆਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥

ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਨੀਵੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਜਯਾਸ਼ਾਲੀਯਾਗਿਰਿ, ਨੀਵੁ ਕਲਾਯਾਨਦ
ਸ੍ਵਰੂਪ, ਨੀਵੁ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਸ੍ਵਰੂਪੀ.

ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ਨੀਵੁ ਸਤ੍ਯ, ਪ੍ਰਜੰਨ, ਮਤ੍ਤੁ ਸਦਾਨੰਦਦ ਮੂਰਤਰੂਪਵਾਗਿਰੁਵੀਰਿ.

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਤਿਧਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਓ ਜਗਤ੍ਤਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸਿਦ ਸਮਯ ਯਾਵੁਦੁ, ਕ੍ಷਣ ਯਾਵੁਦੁ,
ਦਿਨਾਨਕ ਯਾਵੁਦੁ ਮਤ੍ਤੁ ਦਿਨ ਯਾਵੁਦੁ.

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥

ਓਗ ਯਾਵ ਮਤ੍ਤੁ, ਯਾਵ ਤਿੰਗਲੁ, ਯਾਵਾਗ ਓ ਹਰਡੁਵਿਕੇ ਨਡੇਯਿਤੁ
ਏਨੁ ਯਾਰਿਗੇ ਗੋਤ੍ਤੁ?

ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨਸਰੁ, ਮੁਖਿਮੁਨੀਗਲੁ, ਮੁੰਤਾਦਵਰੁ ਸਹ ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਡਦ
ਵਿਸ਼ਰਣੇਯ ਨਿਖਰਵਾਦ ਸਮਯਵਨੁ ਤਿਲੀਯਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਾਗਲਿਲੁ, ਏਵਰੁ
ਤਿਲੀਦਿਦ੍ਰੇ, ਏਵਰੁ ਖੰਡਿਤਵਾਗਿਯੂ ਵੇਦਗਲਿਲਿ ਅਧਵਾ ਧਾਰਮਿਕ
ਪੁਸ਼ਟਕਗਲਿਲਿ ਅਦਨੁ ਲੁਲੇਖਿਸੁਤ੍ਤਿਦ੍ਰੇ.

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਿਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਿਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥

ਕਾਦਿਗਲਿਗੂ ਓ ਕਾਲਦ ਜਾਨ ਤਿਲੀਦਿਲੁ, ਤਿਲੀਦਿਦ੍ਰੇ ਕੁਰਾਨੁ ਇਤ੍ਯਾਦਿਗਲਿਲਿ
ਖੰਡਿਤਵਾਗਿ ਹੇਲੁਤ੍ਤਿਦ੍ਰੇ.

ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥

ਤਿਧਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥

ਓ ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਡਦ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਯ ਦਿਨ, ਵਾਰ, ਮਤ੍ਤੁ ਮਤ੍ਤੁ ਤਿੰਗਲੁ ਇਤ੍ਯਾਦਿਗਲਿਨੁ
ਤਿਲੀਯਲੁ ਓਯੋਗਿਗੂ ਸਾਧ੍ਯਵਾਗਿਲੁ.

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

ਇਦਕੇ ਸੰਬੰਧਿਸਿਦੰਤੇ, ਸ੍ਵਤਃ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਕਰਤਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਓ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿ

ಯಾವಾಗ ಹರಡಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥

ಕವಿ ಕರಿ ಆಖಾ ಕಿವ ಸಾಲಾಹಿ ಕಿಲು ವರನೀ ಕಿವ್ ಜಾಣಾ ॥

ಆ ಅಕಾಲ ಪುರುಷರ ಪವಾಡವನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ, ಅವನನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊಗಳಲಿ, ಹೇಗೆ ವರ್ಣಿಸಲಿ ಮತ್ತು ಅವನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಲಿ?

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੇ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥

ನಾನಕ್ ಆಖಣಿ ಸಭು ಕೋ ಆಖೈ ಇಕ್ ದೂ ಇಕು ಸಿಆಣಾ ॥

ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಂತರಂತೆ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸತ್ಗುರು ಜೀ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

ವಡಾ ಸಾಹಿಬು ವಡೀ ನಾಯಿ ಕೀತಾ ಜಾ ಕಾ ಹೋವೈ ॥

ಆದರೆ ದೇವರು ದೊಡ್ಡವರು, ಅವರ ಹೆಸರು ಅವರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದು ಅವರ ಕಾರ್ಯದಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੋ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਰੈ ॥੨੧॥

ನಾನಕ್ ಜೆ ಕೋ ಆಪೌ ಜಾನ್ಯೆ ಅಗೈ ಗಿಯಾ ನ ಸೋಹೈ ॥ ੨੧॥

ಹೇ ನಾನಕ್! ಅವರ ಗುಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಜೀವಿಯು ಆ ಅಚಲ ನಿರಂಕಾರರ ಗುಣಾತ್ಮಕ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟರೆ ಅವನಿಗೆ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಪರಲೋಕದಲ್ಲಾಗಲೀ ಗೌರವ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ॥ 21 ॥

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥

ಪಾತಾಲಾ ಪಾತಾಲ್ ಲಖ್ ಆಗಾಸಾ ಆಗಾಸ್ ॥

ಸದ್ಗುರು ಜಿ ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏಳು ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಏಳು ಪಾತಾಳಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಭೂಗತ ಲೋಕಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಆಕಾಶದ ಮೇಲೆ ಆಕಾಶಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥

ಓಡಕ್ ಓಡಕ್ ಭಾಲಿ ಥಕೆ ವೇದ್ ಕಹನಿ ಇಕ್ ವಾತ್ ॥

ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಹುಡುಕುವವರು ಅದನ್ನು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹುಡುಕಿ ಸುಸ್ತಾಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯಾರೂ ಅದರ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੁ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥

ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੁ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥

ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ, ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರ ಲೋಕಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಮೂಲವು ಅವುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರು ಒಬ್ಬ ಪರಮಾತ್ಮ ಮಾತ್ರ.

ਲੇਖಾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੇ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ಲೇಖಾ ಹೋಯ್ ತ ಲಿಖೀವಯ್ ಲೇಖೈ ಹೋಯ್ ವಿಣಾಸು ॥

ಅವರ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಗಾತ್ರವನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದು ಯಾವುದೇ ಮಾನವ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಮೀರಿದೆ.

ਨਾਨਕ ਵਡಾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥

ನಾನಕ್ ವಡಾ ಆಖೀವಯ್ ಆಪೈ ಜಾಣೈ ಆಪು ॥ ੨੨ ॥

ಹೇ ನಾನಕ್! ಈ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. || 22 ||

ਸਾਲਾਹੀ ಸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥

ಸಾಲಾಹੀ ಸಾಲಾಹಿ ಏತೀ ಸುರತಿ ನ ಪಾಯಿಅ ॥

ಆ ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವ ಭಕ್ತರೂ ಆ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಅವರ ಮಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ਨਦੀਆ ਅਤੇ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ಸਮੁੰਦਿ ਨ ਜಾਈਅਹਿ ॥

ನಾದಿಯಾ ಆತ್ಮೈ ವಾಹ್ ಪವಹಿ ಸಮುಂದಿ ನ ಜಾಣಿಅಹಿ ॥

ಸಾಗರವನ್ನು ಸೇರುವ ನದಿಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ತಳವಿಲ್ಲದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾರವು, ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಹೊಗಳುವವರು ಹೊಗಳುತ್ತಲೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾರೆ.

ਸਮੁੰਦ ಸಾಗ ಸੁಲತಾನ ಗಿರಗಾ ಸೆਤੀ ಮಾਲੁ ਧਨੁ ॥

ಮುಂದ್ ಸಾಹ ಸುಲ್ತಾನ್ ಗಿರ್ಹಾ ಸೇತಿ ಮಾಲು ಧನು ॥

ಸಾಗರಗಳ ರಾಜ ಮತ್ತು ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಪರ್ವತದಂತಹ ಹೋಲಿಸಲಾಗದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದರೂ,

ਕੀਤੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥

ಕೀಡಿ ತುಲಿ ನ ಹೋವನಿ ಜೆ ತಿಸು ಮನಹು ನ ವೀಸ್ರಹಿ ॥੨੩॥

ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಮರೆಯದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಆ ಇರುವೆಯಂತೆಯೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ||23||

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ಆ ਨਿਰੰਕਾਰರನ್ನು ಹೊಗಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಹೇಳಿದರೂ ಅವನ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ.

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ಅವರ ನೋಡುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಕೇಳುವಿಕೆಗೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅಂದರೆ, ಅವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುವ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುವ ನಿਰੰਕਾਰರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

ದೇਵರ ಹೃದಯದ ਰಹಸ್ಯವೇನು, ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ಅವರಿಂದ ಆದ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ਵਿਸ್ತਰಣೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಅಥವಾ ಅವಧಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ಅವರ ಆਰಂಭ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਅੰਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

ਅੰਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

ಅನೇಕ ಜೀਵಿಗಳು ಅವರ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಕೂಗುತ್ತಿವೆ.

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥

ಆದರೆ ಆ ਅಳಿಯಲಾಗದ, ಶਾಶ್ವਤವಾದ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁಷਰ ਅಂತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ಎಹು ಅಂತು ನ ಜಾಣೈ ಕೋಯ್ ॥

ಅವರ ಗುಣಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥

ಬಹುತಾ ಕಹೀಎಯ್ ಬಹುತಾ ಹೋಯ್ ॥

ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮರ ಹೊಗಳಿಕೆ, ಸ್ತುತಿ, ಗಾತ್ರ ಅಥವಾ ಗುಣಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಅವು ಹೆಚ್ಚು ಆಗುತ್ತವೆ.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਉਚਾ ਥਾਉ ॥

ವಡಾ ಸಾಹಿಬು ಉಚಾ ಥಾಲು ॥

ನಿರಂಕಾರರು ಸರ್ವೋತ್ತಮರು, ಅವರ ಸ್ಥಾನ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ.

ਉਚੇ ਉਪਰਿ ਉਚਾ ਨಾਉ ॥

ಉಚೆ ಉಪರಿ ಉಚಾ ನಾಲು ॥

ಆದರೆ ಆ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ನಿರಂಕಾರರ ಹೆಸರೇ ಮಹೋನ್ನತವಾಗಿದೆ.

ਏਵਡੁ ਉਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

ಎವಡು ಉಚಾ ಹೋವೈ ಕೋಯಿ ॥

ಅವನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ,

ਤਿਸੁ ਉਚੇ ਕਉ ਜಾਣੈ ਸੋਇ ॥

ತಿಸು ಉಚೆ ಕಲು ಜಾಣೈ ಸೋಯಿ ॥

ಅದು ಮಾತ್ರ ಆ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರಮಾತ್ಮರನ್ನು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲದು.

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥

ಜೇವಡು ಆಪಿ ಜಾಣೈ ಆಪಿ ಆಪ್ ॥

ನಿರಂಕಾರರು ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲರು, ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥

ನಾನಕ್ ನದರಿ ಕರಮಿ ದಾತಿ ॥24॥

ಆ ಕೃಪಾಸಾಗರರು ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸತ್ಗುರು ಗುರು ನಾನಕ್ ದೇವ್ ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ॥ 24 ॥

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥

ಬಹುತಾ ಕರಮು ಲಿಖಿಲ ನ ಜಾಕು ॥

ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ ಅವರನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ.

ਵਡਾ ਦਾਤಾ ਤಿਲੁ ਨ ತਮਾਇ ॥

ವಡಾ ದಾತಾ ತಿಲು ನ ತಮಾಕು ॥

ಅವರು ಅನೇಕರಿಗೆ ಬಕ್ಷಿಸು ನೀಡುವವನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ ,ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ದುರಾಸೆಯ ಕುರುಹು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ.

ಕೆਤੇ ಮੰਗಿ ਜೊ ಆಪಾರ ॥

ಕೇತೆ ಮಾಂಗಹಿ ಜೊಧ್ ಅಪಾರ್ ॥

ಅನೇಕ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಯೋಧರು ಅವರ ಕೃಪೆಗಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಕೆತಿಯಾ ಗಣತ ನਹಿ ವೀಚಾರು ॥

ಕೇತಿಲ ಗಣತ್ ನಹೀ ವೀಚಾರು ॥

ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಕೆತೆ ಖಪಿ ತುಟಿ ವೇಕಾರ ॥

ಕೇತೇ ಖಪಿ ತುಟಿ ವೇಕಾರ್ ॥

ಅನೇಕ ಮಾನವರು ನಿರಂಕಾರರು ನೀಡಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದುಶ್ಚಟಗಳಿಗಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲು ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ.

ಕೆತೆ ಲೈ ಲೈ ಮುಖರು ಪಾಹಿ ॥

ಕೇತೆ ಲೈ ಲೈ ಮುಖರು ಪಾಹಿ ॥

ಅನೇಕರು ಅಕಾಲ ಪುರುಷರು ನೀಡಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೆತೆ ಮೂರಖ ಖಾಹಿ ॥

ಕೇತೆ ಮೂರಖ್ ಖಾಹಿ ॥

ಅನೇಕ ಮೂರ್ಖರು ದೇವರಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಅವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೆತಿಯಾ ದೂಖ ಭೂಖ ಸದ್ ಮಾರ ॥

ಕೇತಿಯಾ ದೂಖ್ ಭೂಖ್ ಸದ್ ಮಾರ್ ॥

ಅನೇಕರು ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖ ಮತ್ತು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವರ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

ਘਹਿ ਭੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

ಆದರೆ ಸಜ್ಜನರು ಇಂತಹ ಹೊಡೆತಗಳನ್ನು ಆ ದೇವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಎಂದೇ
ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥

ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥

ಈ ਤೊಂದਰੇಗಳಿಂದಲೇ ಮಾਨਵನಿಗೆ ਵਾಹਗੁਰುವಿನ ਨೆನಪಾಗುವುದು.

ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਮਨੁಷ್ಯನು ಭਗਵಂತನ ਆਜ਼੍ਞೆಯಲ್ಲಿ ਉಳਿਯುವುದರಿಂದ ಮಾਤ੍ਰ ਭ੍ਰਮ
ਮತ್ತು ਮೋਹਦ ਬಂਧਨದಿಂದ ಹೊਰਬਰਲੁ ਸਾਧ್ಯ.

ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥

ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥

ಇਦਕ੍ਰ ਬੇਰੇ ਵਿਧਾਨਵਿਦੇਯੇਂਦੁ ਯਾਰੂ ਹੇਝਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਹ;
ਅਦੇਨੇਂਦਰੇ ਭ੍ਰਮੇਯ ਬੰਧਨਦਿੰਦ ਮੁਕ੍ਤਿ ਹੋਂਦਲੁ ਭਗਵੰਤਨ
ਆਜ਼੍ਞਾਨੁਸਾਰਵਾਗਿ ਬਦੁਕੁਵੁਦਨੁ ਬਿਛੁ ਬੇਰੇ ਯਾਵੁਦੇ ਵਿਧਾਨਵਨੁ
ਯਾਰੂ ਹੇਝਲਾਰੁ.

ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥

ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥

ਅਜ਼੍ਞਾਨਦਿੰਦ ਓਹੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਅਦਰ ਬਗ੍ਨੇ ਹੇਝਿਕੇ ਨੀਡਲੁ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨਿਸਿਦਰੇ,
ਅਵਨ ਮੁਖਦ ਮੇਲੇ ਯਮ ਮਤ੍ਰੁ ਇਤਰਿੰਦ ਏਸ਼੍ਵ ਗਾਯਗਲਾਗਿਵੇ
ਏਂਦੁ ਅਵਨਿਗੇ ਮਾਤ੍ਰੁ ਤਿਲਿਯੁਤ੍ਤਦੇ.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

ਭਗਵੰਤ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਏਲਾ ਜੀਵਿਗਲ ਅਗਤ੍ਯਗਲਨੁ ਤਿਲਿਦਿਦਾਰੇ ਮਤ੍ਰੁ
ਅਵੁਗਲਨੁ ਸ੍ਵਤਃ ਓਦਗਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ.

ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥

ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥

ਜਗਤ੍ਰਿਨ ਏਲੁ ਜੀਵਿਗਲੁ ਕ੍ਰਤਘ੍ਨਰਲੁ, ਓ ਮਾਤਨੁ ਨੰਬੁਵ ਅਨੇਕ
ਜਨਰਿਦਾਰੇ.

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥

ಜಿಸ್ ನೊ ಬಖಸೆ ಸಿਫਤਿ ಸಾಲਾಹ್ ॥

ದೇವರು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆಯೋ

ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥

ನಾನಕ್ ಪಾತಿಸಾಹಿ ಪಾತಿಸಾಹು ॥ 25 ॥

ಹೇ ನಾನಕ್! ಅವನು ರಾಜರ ರಾಜರೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ; ಅಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಉನ್ನತ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ॥ 25 ॥

ਅਮੁಲ ಗੁਣ ಅಮುಲ ವಾಪಾರ ॥

ಅಮುಲ್ ಗುಣ್ ಅಮುಲ್ ವಾಪಾರ್ ॥

ನಿರಂಕಾರರ ಅವರ್ಣನೀಯ ಗುಣಗಳು ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿವೆ, ಈ ನಿರಂಕಾರರ ಸ್ಮರಣೆಯೇ ಅಮೂಲ್ಯ ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿದೆ.

ਅಮುಲ ವಾಪಾರೀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥

ಅಮುಲ್ ವಾಪಾರಿಯೇ ಅಮುಲ್ ಭಂಡಾರ್ ॥

ಸ್ಮರಣೆ ರೂಪದ ಈ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವ ಸಂತರು ಸಹ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ಸಂತರಲ್ಲಿರುವ ಪುಣ್ಯಗಳ ಭಂಡಾರವೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ.

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥

ಅಮುಲ್ ಆವಾಹಿ ಅಮುಲ್ ಲೈ ಜಾಹಿ ॥

ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾಗಲು ಈ ಸಂತರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಜನರು ಸಹ ಅಮೂಲ್ಯರು ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಸಹ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ..

ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥

ಅಮುಲ್ ಭಾಯಿ ಅಮುಲಾ ಸಮಾಹಿ ॥

ಗುರು-ಸಿಖ್ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ, ಗುರುವಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಿಗುವ ಆನಂದವೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ.

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ಅಮುಲು ಧರಮು ಅಮುಲು ದೀಬಾಣು ॥

ಅಕಾಲ್-ಪುರುಷರ ನ್ಯಾಯವೂ ಅಮೂಲ್ಯ, ಅವರ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ

ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਅਮੁਲੁ ತುਲੁ ਅਮੁਲੁ ಪರ್ವਾಣು ॥

ಅಕಾಲ ಪುರುಷರ ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರಮಾಣವು ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದು ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳೆಯುವ ಮಾಪಕ (ತೂಕ) ಸಹ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ.

ਅಮੁಲੁ ಬಖಸೀಸ ಅಮುಲು ನੀಸಾಣು ॥

ಅಮುಲು ಬಖ್ಷೀಸ್ ಅಮುಲು ನೀಸಾಣು ॥

ಅಕಾಲ ಪುರುಷ ಒದಗಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದು ಮತ್ತು ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸಂಕೇತವೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ.

ਅಮುಲು ಕರಮು ಅಮುಲು ಫುರ್ಮಾಣು ॥

ಅಮುಲು ಕರಮು ಅಮುಲು ಫುರ್ಮಾಣು ॥

ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲಿನ ನಿರಂಕಾರರ ಕೃಪೆಯೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದು ಮತ್ತು ಅವರ ಆದೇಶವೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ.

ਅಮುಲೆ ಅಮುಲು ಆಖಿಆ ನ ಜಾਇ ॥

ಅಮುಲೋ ಅಮುಲು ಆಖಿಆ ನ ಜಾಯಿ ॥

ಆ ದೇವರು ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದವರು, ಅವರ ಕಥನವನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ.

ಆಖಿ ಆಖಿ ರಹೆ ಲಿವ ಲಾਇ ॥

ಆಖಿ ಆಖಿ ರಹೆ ಲಿವ ಲಾಯಿ ॥

ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಭೂತ, ಭವಿಷ್ಯತ್ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಗುಣಗಳ ಕುರಿತು ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಅವರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಖಿಗಿ ವೇದ ಪಾಠ ಪುರಾಣ ॥

ಆಖಿಗಿ ವೇದ ಪಾಠ ಪುರಾಣ ॥

ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ಮತ್ತು ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಆಖಿಗಿ ಪಡೆ ಕರಹಿ ವಖಿಆಣ ॥

ಆಖಿಗಿ ಪಡೆ ಕರಹಿ ವಖಿಆಣ ॥

ಅವುಗಳನ್ನು ಓದಿದವರು ಸಹ ಅಕಾಲ-ಪುರುಷರ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥

ಆಖਹਿ ਬਰਮੇ, ਆਖਹਿ ਭੰਦ ॥

ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਸ੍ਵਰਗਦ ਅਧਿਪਤਿ ਭੰਦਰੁ ਕੁਛ ਅਵਰ ਅਮੂਲ੍ਯ
ਗੁਣਗਣਨੁ ਵਰਣਿਸੁਤਾਰੇ.

ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥

ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥

ਗਿਰਿਧਰ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਅਤੇ ਅਵਰ ਗੋਪੀਯਰੁ ਕੁਛ ਆ
ਨਿਰੰਕਾਰਰਨੁ ਘੋਗਣੁਤਾਰੇ.

ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥

ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥

ਮਹਾਦੇਵ ਅਤੇ ਗੋਰਖ ਮੋਦਲਾਦ ਸਿਧਰੁ ਕੁਛ ਅਵਰ
ਕੀਰਤਿਯਨੁ ਘੋਗਣੁਤਾਰੇ.

ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥

ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥

ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿਕਰਤਾ ਈ ਜਗਤਿਨਲੀ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿ ਮਾਡਿਦ ਏਲਾ, ਬੁਧਿਵੰਤ ਜਨਰਨੁ
ਅਵਰ ਖ੍ਯਾਤਿ ਏਨੁ ਕਰਿਯਲਾਗੁਤਾਰੇ.

ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥

ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥

ਏਲਾ, ਰਾਕਸ਼ਸਰੁ ਅਤੇ ਦੇਵਤਗਣੁ ਸਹ ਅਵਨ ਮਹਿਮੇਯਨੁ
ਘੋਗਣੁਤਾਰੇ.

ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥

ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥

ਜਗਤਿਨ ਏਲਾ, ਪੁੰਨ੍ਯਕਰਮ ਮਾਡੁਵ ਮਾਨਵਰੁ, ਨਾਰਦ ਮੋਦਲਾਦ
ਮੁਸਿਗਣੁ ਅਤੇ ਭਰਤਰੁ ਅਵਰ ਸੁਤਿਗੀਤਗਣਨੁ ਘੋਗਣੁਤਾਰੇ.

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥

ਪ੍ਰਸੁਤ ਏਸ਼ੁ, ਜੀਵਿਗਣੁ ਘੋਗਣੁਤਾਰੇ ਅਤੇ ਭਵਿਸ਼੍ਯਦਲੀ, ਏਸ਼ੁ ਘੋਗਣੁ
ਪ੍ਰਯਤਿਸਲਿਵੇ

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥

ਅਦੇਸ਼ੁ, ਜੀਵਿਗਣੁ ਭੂਤਕਾਲਦਲੀ, ਘੋਗਣੁ ਤਮੁ, ਜੀਵਨਵਨੁ
ਅੰਤ੍ਰਗੋਲਿਸਿਦਾਰੇ.

ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥

ਏਤੇ ਚੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥

ਨਾਵੁ ਭਯੋ, ਏਨੀਸਿਦੀਵੇ, ਭਨੋ, ਹੋਭੀਨਦਨੁ, ਭਯੋ, ਤੇਗੇਦੁਕੋਂਡਰੇ.

ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥

ਤ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥

ਭਗਲਾ ਅਵਰ ਭੇਲੇਕਭੀਲਾਗਦ ਹੋਗਭੀਕੇਯਨੁ, ਯਾਰਾ ਯਾਵ
ਰੀਤੀਯਿੰਦਲਾ ਹੋਭਲਾਰਰੁ.

ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੇ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥

ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੇ, ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥

ਏਭੁ, ਸੁਯੰ, ਵਿਸੁਰਣੇਯਨੁ, ਨਾਵੁ, ਭਯੋ, ਸੁਯੋ, ਏ, ਏ, ਏ, ਏ, ਵਿਸੁਰਿਸੁਤਦੇ.

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ, ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਅਵਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਰ ਨਿਜਵਾਦ ਰੂਪਕੇ, ਮਾਤ੍ਰ
ਅਵਰ ਅਮੂਲ੍ਯ ਗੁਣਗੁਣ ਤੀਲੀਦਿਵੇ ਏਂਦੁ ਹੋਭੁਤਾਰੇ.

ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾਤੁ ॥

ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ, ਬੋਲੁਵਿਗਾਤੁ ॥

ਯਾਵੁਦੇ, ਅਭੀਨ ਮਾਤ੍ਰਗਾਰਨੁ, ਦੇਵਰ ਅੰਤ੍ਯ, ਹੀਗਿਰੁਤਦੇ ਏਂਦੁ
ਹੋਭੀਦਰੇ

ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥

ਤਾ ਲਿਖੀਐ, ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥

ਏਨੁ, ਮਹਾਨ ਮੂਰ੍ਯਰਲੀ, ਗੁਰੁਤਿਸਲ੍ਪੁਡੁਤ੍ਤਾਨੇ. ॥ 26 ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ, ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ, ਜਿਤੁ, ਭੀ, ਸਰਬ, ਸਮਾਲੇ ॥

ਭੀ, ਸੁਯੋ, ਨੋਡੀਕੋਭੀ, ਤੀਰੁਵ ਆ ਰਕ੍ਸ਼ਕ ਦੇਵਰ ਦ੍ਵਾਰ, ਮਤ੍ਰ
ਮਨੇ ਹੋਗਿਦੇ?

ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੀਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਣਹਾਰੇ ॥

ਵਾਜੇ, ਨਾਦ, ਅਨੇਕ, ਅਸੀਖਾ, ਕੇਤੇ, ਵਾਣਹਾਰੇ ॥

(ਭੀ, ਸਦ੍ਗੁਰੁ, ਜੀ, ਆ, ਪ੍ਰਭੂ, ਆਯੋ, ਯੀ, ਯੀ, ਤੀਰੁਸੁਤ੍ਤਾਰੇ) ਏ, ਮਾਨਵ!
ਅਸੰਖ੍ਯ, ਵਿਧਦ, ਸੰਗੀਤ, ਵਾਦ੍ਯਗੁਣ, ਅਵਰ, ਮਨੇ, ਦ੍ਵਾਰਦਲੀ,
ਪ੍ਰਤਿਧ੍ਵਨਿਸੁਤੀਵੇ, ਮਤ੍ਰ, ਅਵੁਗਭੀਨੁ, ਨੁਡਿਸੁਵ, ਅਦੇਭੁ, ਜਨਰੁ, ਆਲੀ

ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆತೆ ರಾಗ ಪರೀ ಸಿਉ ಕਹੀਅನಿ ಕೆತೆ ಗಾವಣಾರೇ ॥

ಕೇತೇ ರಾಗ್ ಪರಿ ಸಿಲು ಕಹೀಅನಿ ಕೇತೇ ಗಾವಾಣ್ಹಾರೆ ॥

ಅಲ್ಲಿ ರಾಗಿಣಿಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ರಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಆ ರಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಅನೇಕ ಗಂಧರ್ವ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಗಾವಿಗಿ ತುಹನಿ ಪਉಣ್ ಪಾಣಿ ಬೈಸಂತರು ಗಾವೈ ರಾಜಾ ಧರಮು ದುಆರೇ ॥

ಗಾವಾಹಿ ತುಹಾನೊ ಪಲುಣು ಪಾಣಿ ಬೈಸಂತರು ಗಾವೈ ರಾಜಾ ಧರಮು ದುಆರೇ ॥

ಗಾಳಿ, ನೀರು ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿ ದೇವತೆಗಳು ಆ ನಿರಂಕಾರರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಕನಾದ ಧರ್ಮರಾಜನು ಅವರ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಗಾವಿಗಿ ಚಿತ್ ಗುಪ್ತು ಲಿಖಿ ಜಾಣಿಗಿ ಲಿಖಿ ಲಿಖಿ ಧರಮು ವೀಚಾರೇ ॥

ಗಾವಹಿ ಚಿತ್ ಗುಪತ್ ಲಿಖಿ ಜಾಣಹಿ ಲಿಖಿ ಲಿಖಿ ಧರಮು ವೀಚಾರೇ ॥

ಜೀವಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರೂ ಆ ಅಕಾಲ-ಪುರುಷರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮರಾಜನು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನು ಬರೆದ ಶುಭ ಅಶುಭ ಕರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಗಾವಿಗಿ ಟಿಸರು ಬರಮಾ ದೇವಿ ಸೊಹನಿ ಸದಾ ಸವಾರೇ ॥

ಗಾವಾಹಿ ಈಸಾರು ಬರ್ಮಾ ದೇವಿ ಸೋಹನಿ ಸದಾ ಸವಾರೇ ॥

ಸುಂದರವಾಗಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿವ, ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಅವರ ದೇವತೆಗಳು (ಶಕ್ತಿ) ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಗಾವಿಗಿ ಔದ್ ಔದಾಸನಿ ಬೈತೆ ದೇವತಿಯಾ ದರಿ ನಾಲೆ ॥

ಗಾವಹಿ ಇಂದ್ ಇದಾಸಾನಿ ಬೈರೇ ದೇವತಿಯಾ ದರಿ ನಾಲೆ ॥

ಹೇ ನಿರಂಕಾರ! ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಸ್ವರ್ಗದ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಇಂದ್ರನು ಜೊತೆಗೂಡಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಗಾವಿಗಿ ಸಿಧ್ ಸಮಾಧಿ ಅಂದರಿ ಗಾವನಿ ಸಾಧ್ ವಿಚಾರೇ ॥

ಗಾವಾಹಿ ಸಿಧ್ ಸಮಾಧಿ ಅಂದರಿ ಗಾವನಿ ಸಾಧ್ ವಿಚಾರೇ ॥

ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸಿದ್ಧರು ನಿಮ್ಮ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ, ಚಿಂತನಶೀಲ ಸಂತರು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಯಶೋಗಾಥೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨੀ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸಂತೋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

ਯਤੀ, ਸਤੀ ਅਤੇ ਸੰਤੋਖੀ ਜਨਰੂ ਸਹ ਨਿਮ੍ਹ ਸੁਤੀਯਨ੍ਹੁ ਹਾਡੁਤਾਰੇ
ਅਤੇ ਪਰਾਕ੍ਰਮੀਗਣਾਦ ਯੋਧਾਰੂ ਸਹ ਨਿਮ੍ਹ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਹੁ
ਹਾਡੁਤਾਰੇ.

ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

ਗਾਵਨੀ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨੀ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦ ਨਾਲੇ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਏਲਾ ਵਿਦਵਾਂਸਰੂ ਅਤੇ ਭ੍ਰੇਸ਼, ਜਿਤੰਦ੍ਰਿਯ ਮੁਖੀਗਣ
ਯੁਗਯੁਗਾਂਤਰਗਣੀਂਦ ਵੇਦਾਧ੍ਯਯਨ ਮਾਡਿ ਆ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਰ
ਸੁਤੀਯਨ੍ਹੁ ਹਾਡੁਤੀਦਾਰੇ.

ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨੀ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥

ਮਨਸ਼ਨ੍ਹੁ ਮੋਹਿਸੁਵ ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀਯਰੇਲ੍ਹਰੂ ਨਿਮ੍ਹਨ੍ਹੁ ਸ੍ਵਰਗ,
ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁ ਲੋਕ ਅਤੇ ਪਾਤਾਲਲੋਕਦਲੀ ਸੁਤੀਸੁਤੀਦਾਰੇ.

ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

ਗਾਵਨੀ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਰ੍ਧਰੀ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਰੂ ਰਚਿਸਿਦਫਨਾਲ੍ਹੁ ਰਤਨਗਣ, ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਅਰਵਤ੍ਤੰਠੁ
ਤੀਰਥਕ੍ਰੇਤ੍ਰਗਣ ਅਤੇ ਅਵੁਗਣਲੀ, ਭਰੁਵ ਸੰਤਰੂ (ਭ੍ਰੇਸ਼, ਜਨਰੂ) ਸਹ
ਅਵਰ ਕੀਰਤੀਯਨ੍ਹੁ ਹਾਡੁਤਾਰੇ.

ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਏਲਾ ਯੋਧਰੂ, ਪਰਾਕ੍ਰਮੀਗਣ, ਧ੍ਰੋਯੁਸ਼ਾਲੀਗਣ ਅਕਲ ਪੁਰੁਸ਼ਰ
ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਹੁ ਹਾਡੁਤਾਰੇ, ਉਤ੍ਪਤੀਯ ਨਾਲ੍ਹੁ ਮੂਲਗਣ (ਅੰਦਾਜ਼,
ਜਰਾਯੂਜ਼, ਸ਼੍ਵੇਦਜ਼ ਅਤੇ ਉਦ੍ਬਿਜ਼) ਸਹ ਅਵਰ ਗੁਣਗਣਨ੍ਹੁ
ਹਾਡੁਤਾਰੇ.

ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥

ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠੀਕਰਤਾਰੂ ਨਿਰਮਿਸ਼ਿਦ ਅਤੇ ਹਿਡਿਦਿਰੁਵ ਨਵਖੰਡਗਣ, ਮੰਡਲਗਣ
ਅਤੇ ਭਡੀ ਵਿਸ਼ਵ ਨਿਮ੍ਹਨ੍ਹੁ ਸੁਤੀਸੁਤੀਦੇ.

ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੇ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੇ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨੀ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਨਿਸ਼ਚਯਵਾਗੀਯੂ ਨਿਮ੍ਹ ਭਕਤੀਯਲੀ, ਮਗ੍ਨਰਾਦਵਰੂ, ਨਿਮ੍ਹ ਨਾਮਦ
ਮੇਲੇ ਫਲਵੁ ਤੋਰੁਵਵਰੂ ਅਤੇ ਨਿਮ੍ਹਨ੍ਹੁ ਮੋਖੀਸੁਵਵਰੂ ਮਾਤ੍ਰ

ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಬಲ್ಲರು.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗಾವನಿ ಸੇ ಮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ಹೋರಿ ಕೇತೇ ಗಾವನಿ ಸೆ ಮೈ ಚಿತಿ ನ ಆವನಿ ನಾನಕು ಕಿಆ ವೀಚಾರೆ ॥
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊಗಳುವ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಜೀವಿಗಳು ಇವೆ ಆದರೆ ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ
ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಓ ನಾನಕ, ನಾನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲಿ
ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ತುತಿ ಹಾಡುವ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ
ಎಣಿಸಬಲ್ಲೆ.

ਸੋਈ ಸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ಸਾਹਿਬੁ ಸಾਚਾ ಸಾਚੀ ਨಾਈ ॥

ಸೋಯಿ ಸೋಯಿ ಸದಾ ಸಚು ಸಾಹುಬು ಸಾಚಾ ಸಾಚಿ ನಾಯಿ ॥
ಆ ಸತ್ಯವಂತ ಅಕಾಲ ಪುರುಷರು ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದನು ಇದ್ದರು, ಅದೇ ಪುಣ್ಯ
ನಿರಂಕಾರರು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨಿ ਰਚਾਈ ॥

ಹೈ ಭೀ ಹೋಸೀ ಜಾಯ್ ನ ಜಾಸೀ ರಚನಾ ಜಿನಿ ರಚಾಯಿ ॥
ಅವರು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ದೇವರು
ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವರು ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਰੰਗੀ ರੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ರಂಗಿ ರಂಗಿ ಬಾತಿ ಕರಿ ಕರಿ ಜಿನಸಿ ಮಯಿಆ ಜಿನಿ ಉಪಾಯಿ ॥
ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರಾದ ಭಗವಂತ ತಮ್ಮ ಮಾಯೆಯ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ
ವರ್ಣರಂಜಿತ, ವಿವಿಧ ಆಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮ
ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ಕರಿ ಕರಿ ವೆಖೈ ಕೀತಾ ಆಪಣಾ ಜಿವ್ ತಿಸ್ ದೀ ವಡಿਅಾಯಿ ॥
ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಅವರು ತನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ
ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು, ಅಂದರೆ, ಅವರು ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ಜೋ ತಿಸು ಭಾವೈ ಸೋಯಿ ಕರಸೀ ಹುಕಮು ನ ಕರ್ಣಾ ಜಾಯಿ ॥
ಆ ಅಕಾಲ ಪುರುಷರಿಗೆ ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೇದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ, ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ
ಮತ್ತು ಮುಂದೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಅವರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು
ಅವರ ಸಮಾನರಾದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥

ಸೋ ಪಾತಿಸಾಹು ಸಾಹಾ ಪಾತಿಸಾಹಿಬು ನಾನಕ್ ರಹಣು ರಜಾಯಿ || ೨೭ ||
ಗುರುನಾನಕ್ ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಓ ಮಾನವ! ಆ ದೇವರು ರಾಜರ ರಾಜ, ಅಂದರೆ
ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದೇ ಸೂಕ್ತ. || 27 ||

ਮੁੰਦಾ ಸಂತೆಖು ಸರಮು ಪತು ರೋಲೀ ಧಿಆನ್ ಕೀ ಕರಹಿ ಬಿಭೂತಿ ॥

ಮುಂದಾ ಸಂತೋಖು ಸರಮು ಪತು ರೋಲೀ ಧಿಆನ್ ಕೀ ಕರಹಿ ಬಿಭೂತಿ ||
ಗುರು ಜೀ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಓ ಮಾನವ ಯೋಗಿ! ನೀವು ಸಂತ್ಯಪ್ತಿ ರೂಪದ
ಭಂಗಿಗಳನ್ನು, ದುಷ್ಟತ್ವಗಳಿಂದ ಅವಮಾನರೂಪದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ, ಇಹಲೋಕ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಮಾಡಬೇಕಾದ ಖ್ಯಾತಿ ರೂಪವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮತ್ತು ಭಗವಂತನ
ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ರೂಪದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಖಿಥಾ ಕಾಲ್ ಕುਆರೀ ಕಾਇਆ ಜುಗತಿ ತೆಡಾ ಪರತೀತಿ ॥

ಖಿಂತಾ ಕಾಲು ಕುಆರಿ ಕಾಯಿಆ ಜುಗತಿ ಡಂಡಾ ಪರತೀತಿ ||
ಸಾವಿನ ನೆನಪು ನಿನ್ನ ಮಡಿಲು, ದೇಹವನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು
ಯೋಗದ ವಿಧಾನ, ಅಕಾಲ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕೋಲು.
ಈ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಯೋಗಿ
ವೇಷವಾಗಿದೆ.

ਆਈ ಪೆಖಿ ಸಗಲ ಜಮಾತಿ ਮನಿ ಜಿತ್ ಜಗು ಜಿತ್ ॥

ಆಯಿ ಪಂಥೀ ಸಗಲ್ ಜಮಾತಿ ಮನಿ ಜೀತ್ಯ ಜಗು ಜೀತು ||
ಜಗತ್ತಿನ ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಮೇಲೆನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಅಂದರೆ ಅವರ
ದುಃಖ ಸುಖಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮದೇ ಎಂದು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಇದೇ ನಿಮ್ಮ
ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಧರ್ಮ (ಯೋಗಿಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧರ್ಮ). ಕಾಮ ಮುಂತಾದ
ದುರ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜಯಿಸಿದರೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಗೆದ್ದಂತೆ.

ಆದೇಸು ತಿಸೈ ಆದೇಸು ॥

ಆದೇಸು ತಿಸೈ ಆದೇಸು ||
ನಮಸ್ಕಾರಗಳು, ಆ ಸರ್ಗುಣ ಸ್ವರೂಪ ನಿರಂಕಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ಆದಿ ಅನೀಲು ಅನಾದಿ ಅನಾಹತಿ ಜುಗು ಏಕೋ ವೇಸು ॥੨੮॥

ಆದಿ ಅನೀಲು ಅನಾದಿ ಅನಾಹತಿ ಜುಗು ಜುಗು ಏಕೋ ವೇಸು ||
ಅವರು ಎಲ್ಲರ ಮೂಲ, ವರ್ಣರಹಿತ, ಪವಿತ್ರ ಸ್ವರೂಪ, ಆದಿಯಿಲ್ಲದ, ಅಮರ
ಮತ್ತು ಬದಲಾಗದ ರೂಪವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ||28||

ಭುಗತಿ ಗಿಆನು ದಯಿಆ ಭಂಡಾರಣಿ ಘಟಿ ಘಟಿ ವಾಜಹಿ ನಾದ ॥

ಭುಗತಿ ಗಿಆನು ದಯಿಆ ಭಂಡಾರಣಿ ಘಟಿ ಘಟಿ ವಾಜಹಿ ನಾದ ||
ಓ ಮಾನವ! ನಿರಂಕಾರರ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತೆಯ ಜ್ಞಾನದ ಭಂಡಾರವು ನಿಮ್ಮ

ಆಹಾರವಾಗಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದ ದಯೆಯು ಉಗ್ರಾಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ,
ಏಕೆಂದರೆ ದಯೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪುಣ್ಯಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ ಜಾಗೃತ ಶಕ್ತಿಯು ಶಬ್ದದ ರಿಂಗಣದಂತೆ.

ਆಪಿ ನಾಥು ನಾಥಿ ಸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥

ಆಪಿ ನಾಥು ನಾಥಿ ಸಬ ಜಾ ಕೀ ರಿಧಿ ಸಿಧಿ ಅವಾ ಸಾಧ್ ॥

ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದವರು, ಅವರೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ
ಪರಮಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮುದ್ದಿಗಳು-ಸಿದ್ಧಿಗಳು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ
ರುಚಿಗಳಾಗಿವೆ.

ਸੰਜੋಗੁ ਵਿਜੋಗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥

ಸಂಜೋಗು ವಿಜೋಗು ದುಯಿ ಕಾರ್ ಚಲಾವಹಿ ಆವಹಿ ಭಾಗ್ ॥

ಸಂಯೋಗ ಮತ್ತು ವಿಯೋಗ ರೂಪದ ನಿಯಮಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ
ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ, ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರಕಾರವೇ ಜೀವಿಗಳು ತಮ್ಮ
ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ.

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ಆದೇಸು ತಿಸು ಆದೇಸು ॥

ನಮಸ್ಕಾರಗಳು, ಆ ಸರ್ಗುಣ ಸ್ವರೂಪ ನಿರಂಕಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ಅਨਾਦਿ ಅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥

ಆದಿ ಅನಿಲੁ ಅನಾದಿ ಅನಾಹತಿ ಜುಗು ಜುಗು ಏಕೋ ವೇಸು ॥

ಅವರು ಎಲ್ಲದರ ಮೂಲ, ವರ್ಣರಹಿತ, ಶುದ್ಧ ರೂಪ, ಆದಿಯಿಲ್ಲದ, ಅಮರ
ಮತ್ತು ಬದಲಾಗದ ರೂಪವಾಗಿದ್ದಾರೆ ॥29॥

ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨಿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ಏಕೋ ಮಾಯಿ ಜುಗತಿ ವಿಆಯಿ ತಿಣಿ ಚೆಲೆ ಪರ್ವಾಣು ॥

ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮರ ಕೆಲವು ನಿಗೂಢ ಸಾಧನದ ಮೂಲಕ, ಮಾಯೆಯ ಪ್ರಸವದಿಂದ
ಮೂವರು ಪುತ್ರರು ಜನಿಸಿದರು.

ਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ಸಂಸಾರಿ ಇಕು ಇಕು ಭಂಡಾರಿ ಇಕು ಲಾಯೆ ದೀಬಾಣು ॥

ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ವಿಷ್ಣುವು ಜಗತ್ತನ್ನು
ಪೋಷಿಸುವವರಾಗಿ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಶಿವನು ವಿಧ್ವಂಸಕರಾಗಿ ದರ್ಬಾರು ಹಾಕಿ
ಕುಳಿತರು.

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ಜಿವ್ ತಿಸು ಭಾವೈ ತಿವೈ ಚಲಾವೈ ಜಿವ್ ಹೋವೈ ಫುರ್ಮಾಣು ॥

ಅಕಾಲ ಪುರುಷರು ಯಾವುದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೋ ಅದೇ

ਰੀਤੀਯਲੀ, ਅਵਰੁ ਓ ਮੂਵਰਨੁ ਨ ਡੇਸੁਤਾਰੇ ਮੁਤੁ ਅਵਰ ਓਦੇਸ਼ਦੰਤ
ਓ ਦੇਵਰੁਗਲੁ ਅਦੇ ਕੇਲਸਵਨੁ ਮਾਡੁਤਾਰੇ.

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ਓਹੁ ਵੇਖੈ, ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਓਵੈ, ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ਓ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ ਓਦਿ ਮੁਤੁ ਅੰਤ੍ਰਦਲੀ, ਓ ਮੂਵਰਨੁ
ਨੋਡੁਤੀਦਾਰੇ, ਓਦਰੇ ਅਵਰੁ ਓ ਅਦ੍ਰਸ਼੍ਯ ਰੂਪਦ ਨਿਰੰਕਾਰਨੁ
ਨੋਡੁਵੁਦਿਲੁ, ਓਦੁ ਓਸ਼੍ਵਯੁਕਰ ਸੰਗਤੀਯਾਗਿਦੇ.

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਓਦੇਸੁ ਤਿਸੈ, ਓਦੇਸੁ ॥

ਨਮਸਕਾਰਗਲੁ, ਓ ਸੰਗੁਣ ਸ੍ਵਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਨਮਸਕਾਰਗਲੁ.

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥

ਓਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥

ਅਵਰੁ ਏਲ੍ਲਰ ਮੂਲ, ਵਰੁਣਹਿਤ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ੍ਵਰੂਪ, ਓਦਿਯੀਲ੍ਲਦ, ਅਮਰ
ਮੁਤੁ ਬਦਲਾਗਦ ਸ੍ਵਰੂਪਵਾਗਿਦਾਰੇ.

ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰੁ ॥

ਓਸਣੁ ਲੋਇਯੀ ਲੋਇਯੀ ਭੰਡਾਰੁ ॥

ਅਵਰ ਓਸਣਵੁ ਪ੍ਰਤੀਯੋਂਦੁ ਲੋਕਦਲ੍ਲਿਦ ਮੁਤੁ ਪ੍ਰਤੀਯੋਂਦੁ
ਲੋਕਵੁ ਅਵਰ ਨਿਧਿਯਨੁ ਹੋਂਦਿਦੇ.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰੁ ॥

ਜੋ ਕੀਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰੁ ॥

ਓ ਦੇਵਰੁ ਏਲ੍ਲਾ ਸੰਪਤ੍ਤਨੁ ਓਂਦੇ ਬਾਰੀਗੇ ਕੋਟ੍ਤੀਦਾਰੇ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ, ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

ਓ ਸ੍ਰੋਸ਼੍ਟੀਕਰੁ ਸ੍ਰੋਸ਼੍ਟੀਯਨੁ ਰਚਿਸਿ ਅਦਨੁ ਨੋਡੁਤੀਦਾਰੇ.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ, ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ! ਓ ਸਤ੍ਯਸ੍ਵਰੂਪਰਾਦ ਨਿਰੰਕਾਰਰ ਸੰਪੂਰਣ ਰਚੇਨੇਯੂ ਸਤ੍ਯ.

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਓਦੇਸੁ ਤਿਸੈ, ਓਦੇਸੁ ॥

ਨਮਸਕਾਰਗਲੁ, ਓ ਸੰਗੁਣ ਸ੍ਵਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਨਮਸਕਾਰਗਲੁ.

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥

ಆದಿ ಅನੀਲು ಅನਾਦಿ ಅನಾಹਤੀ ಜುಗು ಜುಗು ಏಕೋ ವೇಸು॥

ಅವರು ಎಲ್ಲರ ಮೂಲ, ವರ್ಣರಹಿತ, ಪವಿತ್ರ ಸ್ವರೂಪ ಆದಿಯಿಲ್ಲದ, ಅಮರ ಮತ್ತು ಬದಲಾಗದ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದ್ದಾರೆ.॥31॥

ਇਕ ਦੂ ਜੀತೆ ਲਖ ಹੋಗಿ ਲਖ ಹੋವಗಿ ਲਖ ਵੀಸ ॥

ಎಕ್ ದೋ ಜೀಭೈ ಲಖ್ ಹೋಹಿ ಲಖ್ ಹೋವಹಿ ಲಖ್ ವೀಸ್ ॥

ಒಂದು ನಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನಾಲಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ಆಗುತ್ತದೆ.

ਲਖು ಲಖು ಗೆಝಾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥

ಲಖು ಲಖು ಗೇಡ ಆಖೀಹಿ ಏಕು ನಾಮು ಜಗದೀಸ್ ॥

ನಂತರ ಆ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರತಿ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷ - ಲಕ್ಷ ಬಾರಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ಅಂದರೆ ಆ ಭಗವಂತನ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಪರಿಸಬೇಕು.

ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥

ಎತು ರಾಹಿ ಪತಿ ಪವಡೀಆ ಚಡಿಯೇ ಹೋಯಿ ಇಕೀಸ್ ॥

ಈ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಪತಿ-ದೇವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಮಾಡಿದ ಹೆಸರಿನ ರೂಪದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಏರುವ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಆ ಅನನ್ಯ ಭಗವಂತನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಬಹುದು.

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥

ಸੁನಿ ಗಲಾ ಆಕಾಸ್ ಕಿ ಕೀಟਾ ಆಯಿ ರೀಸ್ ॥

ಅಂದಹಾಗೆ, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂತರ ਨਿಕ್ಕಷ್ಪ ಜೀವಿಗಳು ಸಹ ದೇಹ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੇ ਰੀਸ ॥੩੨॥

ਨಾನಕ್ ನದರಿ ಪಾಯಿಎ ಕೂಡಿ ಕೂಡೈ ਟ੍ਰੀಸ್ ॥32॥

ಆದರೆ ಗುರುನಾನಕ್ ಜೀ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆ ದೇವರು ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವು ಕೇਵಲ ಸುಳ್ಳು, ಜನರ ಸುಳ್ಳು ಮಾತುಗಳು. ॥ 32 ॥

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

ಆಖਣੀ ಜೋರಿ ಚುಪೈ ನ ಜೋರು ॥

ಅಕಾಲ ਪುರುಷರ ಆಶೀರ್ವಾದವಿಲ್ಲದೆ, ಈ ಜೀವಿಯು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲು ಮತ್ತು ಮೌನವಾಗಿರಲು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ, ಅಂದರೆ, ರಚನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಜೀವಿಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥

ಜೋರು ನ ಮಂಗಣಿ ದೇಣಿ ನ ಜೋರು ॥

ಅವರಿಗೆ ಕೇಳುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಏನನ್ನೂ ಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ.

ਜೋರੁ ನ ಜೀವಣಿ ಮರಣಿ ನಃ ಜೋರು ॥

ಜೋರು ನ ಜೀವಣಿ ಮರಣಿ ನಃ ಜೋರು ॥

ಜೀವಿಯು ನಾನು ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೂ, ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಮನುಷ್ಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ, ಸಾಯುವುದು ಸಹ ಅವನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿದೆ.

ಜೋರੁ ನ ರಾಜಿ ಮಾಲಿ ಮನಿ ಸೋರು ॥

ಜೋರು ನ ರಾಜಿ ಮಾಲಿ ಮನಿ ಸೋರು ॥

ಯಾವ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ವೈಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಜೀವಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ.

ಜೋರು ನ ಸುರತಿ ಗಿಆನಿ ವೀಚಾರಿ ॥

ಜೋರು ನ ಸುರತಿ ಗಿಆನಿ ವೀಚಾರಿ ॥

ಶ್ರುತಿ ವೇದಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಬಲವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ.

ಜೋರು ನ ಜುಗತಿ ಛುಟೆ ಸೆಸಾರು ॥

ಜೋರು ನ ಜುಗತಿ ಛುಟೆ ಸಂಸಾರು ॥

ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಲು ಷಟ್-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ਜಿಸು ಹಥಿ ಜೋರು ಕರಿ ವೇಖೆ ಸೆಡಿ ॥

ಜಿಯು ಹಥಿ ಜೋರು ಕರೈ ವೇಖೈ ಸೋಯಿ ॥

ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಕಾಲ ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನೋಡುತ್ತಾರೆ.

ನಾನಕ್ ಊತಮು ನೀಚು ನ ಕೋಯಿ ॥੩੩॥

ನಾನಕ್ ಉತಮು ನೀಚು ನ ಕೋಯಿ ॥೩೩॥

ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಇಷ್ಟೇ, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿನಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅತ್ಯುತ್ತಮಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅವರವರ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಗುರುನಾನಕ್ ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ॥ 33 ॥

ರಾತಿ ರುತಿ ಥಿತಿ ವಾರ ॥

ರಾತ್ ರುತಿ ತಿಥಿ ವಾರ್ ॥

ರಾತ್ರಿಗಳು, ಮೆತ್ತುಗಳು, ದಿನಾಂಕಗಳು, ವಾರದ ದಿನಗಳು,

ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥

ಪਵಣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥

ਗಾಳੀ, ನೀਰੁ, ਅਗਨੀ ਮੁਤੁ ਪਾਤਾਲ ਲೋਕ ਭਯਾਨਕੀਓਲ੍ਹਵੁਰ ਲੋਕਗਲੁ.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਧਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮੁ ਸਾਲ ॥

ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿਕਰੁ ਧਰਮੀਯ ਰੁਪਦਲੀ, ਧਰਮੁਸ਼ਾਲੇਯਨੁ ਸ੍ਰਾਪਿਸਿਦ੍ਧਾਰੇ,
ਭਦਨ੍ਯੇ ਕਰਮਭੂਮਿ ਏਨੁ ਕਰੇਯਲਾਗੁਤ੍ਧੇ.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਯ ਯੁਗਤਿ ਕੇ ਸੰਗ ॥

ਓ ਧਰਮੁਸ਼ਾਲੇਯਲੀ, ਅਨੇਕ ਵਿਧਦ ਜੀਵੀਗਲੀਵੇ, ਅਵਰੁ ਅਨੇਕ ਰੀਤੀਯ
ਧਾਰਮਿਕ ਕਾਰਯਗਲ ਪੂਜਾ ਵਿਧਾਨਗਲਨੁ ਹੋਂਦਿਦ੍ਧਾਰੇ ਮੁਤੁ
ਅਵੁਗਲੁ ਬੀਝੀ ਮੁਤੁ ਕਪੂ ਰੀਤੀਯ ਅਨੇਕ ਬੰਨ੍ਹਗਲਨੁ ਹੋਂਦਿਵੇ.

ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥

ਤਿਸੁ ਕੇ ਨਾਮੁ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥

ਅਵਰੀਯੋ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ਹੇਸਰੁਗਲੀਵੇ.

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਯੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਜਗਤੀਨਲੀ, ਵਿਹਰਿਸੁਤੀਰੁਵ ਅਨੇਕ ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਅਵਰੁ ਸੁਭ ਅਸੁਭ
ਕਾਰਯਗਲੀਯੋ ਅਨੁਗੁਣਵਾਗੀ ਪਰਿਗਣਿਸਲਾਗੁਤ੍ਧੇ.

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਭਵੁਗਲਨੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਵ ਓ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸ੍ਵਯੰਕਾਰੁ ਸਤ੍ਯੁ ਹਾਗੁਰੁ ਅਵਰੁ
ਓਸ਼ਾਨਵੁਰੁ ਸਤ੍ਯੁਦ੍ਧਾਰੀ.

ਤਿਥੇ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਤਿਥੇ ਸੋਹਨੀ ਪਾਓਂ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਅਵਰੁ ਓਸ਼ਾਨਦਲੀ, ਪ੍ਰਾਮਾਣਿਕ ਜਾਨੀਗਲੁ ਮਾਤ੍ਰ
ਸ਼ੋਭਾਯਮਾਨਰਾਗੀਰੁਤ੍ਧਾਰੇ.

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਅਵਰੁ ਹਥੀਯਲੀ, ਦਯਾਮਯਨਾਦ ਦੇਵਰੁ ਕ੍ਰਪੇਯ ਗੁਰੁਤਨੁ
ਗੁਰੁਤਿਸਲਾਗੀਯੇ.

ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥

ਕಚ್ ਪਕಾಯೋ ਓਥੇ ਖਾਯੀ ॥

ਭਗਵಂತਨ ਆਸ਼ਾਨਦਲੀ, ਕਚਾ-ਪਕੜੇਤਯ ਪਰੀਕ੍ਸ਼ੇ, ಇਦੇ.

ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥

ਨਾਨਕ ਗਯੀਓ ਜਾਪੈ, ਜਾਯੀ ॥ ੩੪ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਓ ਸਤ੍ਯਵੰਸ਼ੁ ਅਲੀਗੇ ਹੋਗੁਵੁਦਰ ਮੂਲਕ
ਨਿਰਧਰਿਸਲਾਗੁਤ੍ਵਦੇ. ॥੩੪॥

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥

(ਆਚਾਰਗਲੀ) ਇਦੁ ਧਰਮਖੰਡਦ ਨਿਯਮਵਾਗਿਦੇ; ਹਿੰਦਿਨ
ਸਾਲੁਗਲੀ, ਹੇਲਲਾਗਿਦੇ.

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥

(ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ) ਓਗ ਜਾਨ ਖੰਡਦ ਆਚਰਣੇਯੰਨੁ ਵਿਵਰਿਸ਼ੋਣ.

ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥

ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥

(ਓ ਜਗਤੀਨਲੀ) ਗਾਲੀ, ਨੀਰੁ, ਬੰਧਿ ਮਤ੍ਤੁ ਕ੍ਯੁਸ਼ ਮਤ੍ਤੁ ਰੁਦ੍ਰਰ (ਸ਼ਿਵ)
ਹਲਵੁ ਰੋਪਗਲੀਵੇ.

ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥

ਕੇਤੇ ਭਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥

ਏਸ਼ੋਘੋ ਬ੍ਰਹਮਰੁ ਓ ਪ੍ਰਵਚਨਦਲੀ, ਅਨੇਕ ਰੋਪ ਮਤ੍ਤੁ ਬੰਨ੍ਹਗਲ
ਵੇਸ਼ਦਲੀ, ਜੀਵੀਗਲੰਨੁ ਸ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿਸੁਤ੍ਵਾਰੇ.

ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

ਏਸ਼ੋਘੋ ਕਰਮ-ਭੂਮੀਗਲ, ਸੁਮੇਰੁ - ਪਰਵਤਗਲ, ਧ੍ਰੁਵ ਭਕ੍ਤਰੁ ਮਤ੍ਤੁ
ਅਵਰ ਉਪਦੇਸ਼ਕਰੁ ਇਦ੍ਵਾਰੇ.

ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥

ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥

ਹਲਵਾਰੁ ਇੰਦ੍ਰਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਚੰਦ੍ਰਰੁ, ਹਲਵਾਰੁ ਸੂਰ੍ਯਰੁ, ਹਲਵਾਰੁ
ਵ੍ਯੁਤ੍ਤਗਲ ਮਤ੍ਤੁ ਵ੍ਯੁਤਾਂਤਰਗਤ ਦੇਸ਼ਗਲੀਵੇ.

ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥

ਕੇਤੇ ਸਿਦ੍ਹਾ ਬੁਦ੍ਹਾ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥

ਅਨੇਕ ਸਿਦ੍ਹਰੂ, ਬਿਦ੍ਹਾਸਰੂ ਮੁਤ੍ਹ ਨਾਥਰਿਦ੍ਹਾਰੇ, ਦੇਵਤੇਗਲ ਅਨੇਕ
ਰੂਪਗਲੇਵੇ.

ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥

ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥

ਅਨੇਕ ਦੇਵਤੇਗਲ, ਰਾਕ੍ਸ਼ਸਰੂ ਮੁਤ੍ਹ ਮੁਸ਼ਿਗਲੁ ਭਦ੍ਰਾਰੇ ਮੁਤ੍ਹ ਰਤ੍ਨਗਲਿੰਦ
ਤੁੰਬਿਦ ਅਨੇਕ ਸਾਗਰਗਲੇਵੇ.

ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥

ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥

ਹਲਵਾਰੂ ਊਤ੍ਪਤੀਯ ਮੂਲਗਲੁ (ਅੰਡਯ-ਜਰਾਯੁਜਾਦਿ), ਹਲਵੁ
ਰੀਤੀਯ ਮਾਤੁਗਲੁ (ਪਰਾ, ਪ੍ਰਯੰਤਿ ਭਤ੍ਯਾਦਿ), ਹਲਵਾਰੂ ਚਕ੍ਰਵਰ੍ਤੀਗਲੁ
ਮੁਤ੍ਹ ਹਲਵਾਰੂ ਰਾਜਰੂ ਭਦ੍ਰਾਰੇ.

ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥

ਕੇਤੀਯ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ੩੫॥

ਏਸ਼੍ਵੋਂਦੁ ਵੇਦਗਲੁ-ਸ੍ਰੁਤੀਗਲੇਵੇ, ਅਵਰ ਏਸ਼੍ਵੋ ਮੰਦਿ ਅਵਰ ਸੇਵਕਰੂ,
ਅਵਰ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟੀਗੇ ਅੰਤ੍ਯਵਿਲੁ ਏਂਦੁ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਹੇਲੁਤ੍ਰਾਰੇ;
ਭਵੇਲ੍ਹਵੁਗਲ ਅੰਤ੍ਯਵੁ ਜ੍ਯਾਨਦ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਕੇ ਹੋਗੁਵੁਦਰਿੰਦ
ਅਥਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ, ਅਲ੍ਹਿ ਆਤ੍ਮਵੁ ਜ੍ਯਾਨਵਨ੍ਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਦੇ. ॥ 35 ॥

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥

ਜ੍ਯਾਨ ਖੰਡਦਲ੍ਹਿ ਹੇਲੁਲਾਦ ਜ੍ਯਾਨਵੁ ਪ੍ਰਬਲਵਾਗਿਦੇ.

ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥

ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥

ਓ ਵਿਭਾਗਦਲ੍ਹਿ ਸੁਮਧੁਰ, ਸੰਤੋਸ਼ਦਾਯਕ ਮੁਤ੍ਹ ਮੇਝ੍ਯੁਗੇਯ
ਅਨੰਦਵਿਦੇ.

ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥

ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥

(ਸ੍ਰਮ ਖੰਡਦਲ੍ਹਿ ਦੇਵਰ ਮੇਲਿਨ ਭਕ੍ਤੀਯਨ੍ਨੁ ਮੁਖ੍ਯਵੇਂਦੁ
ਪਰਿਗਣਿਸਲਾਗਿਦੇ) ਦੇਵਰਨ੍ਨੁ ਆਰਾਧਿਸਲੁ ਮੁੰਦਾਗੁਵ ਸੰਤਰ ਮਾਤੁ
ਮਧੁਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇ.

ਤਿਥੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥

ਤਿਧ੍ਰੋਫ ਘਾਡਿਓ ਘਾਡਿਓਏਏ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥

ਓ ਸ੍ਰਿਤੀਏਲੀ (ਸ਼੍ਰਮ ਖੰਡਦਲੀ), ਪ੍ਰਬੁਦ੍ਰ ਮਨਸ਼ੀਨਿੰਦ ਅਨਨ੍ਯ ਸ਼ਾਂਦਏਏ ਰੋਪਵਨ੍ਨੁ ਰਚਿਸਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ.

ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥

ਤਾ ਕੀਓ ਗਲਾ ਕਥੀਓ ਨ ਜਾਹੀ ॥

ਅਵਰ ਮਾਤੁਗਲਨ੍ਨੁ ਵਰ੍ਣਿਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਨੁ.

ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ਪਿਛੈ ਪਛਤਾਇ ॥

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛਤਾਏ ॥

ਏਰਾਦਰੋ ਅਵਰ ਮਹਿਮੇਏਨ੍ਨੁ ਵਰ੍ਣਿਸਲੁ ਪ੍ਰਏਤ੍ਸ਼ਿਦਰੋ, ਅਵਨੁ ਨੰਤਰ ਪ੍ਰਸ਼੍ਯਤ੍ਰਪ ਪਡਬੇਕਾਗੁਤ੍ਰਦੇ.

ਤਿਥੇ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ਤਿਧ੍ਰੋਫ ਘਾਡਿਓਏਏ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ਅਲੀ ਵੇਦਗਲੁ-ਸ਼੍ਰੁਤਿ, ਜ੍ਯਾਨ, ਮਨਸ਼ੁ ਮਤ੍ਰੁ ਬੁਦ੍ਰਿਏਨ੍ਨੁ ਨਿਰ੍ਮਿਸਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ. .

ਤਿਥੇ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥

ਤਿਧ੍ਰੋਫ ਘਾਡਿਓਏਏ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ੩੬ ॥

ਅਲੀ ਦ੍ਰੋਵਿਕ ਬੁਦ੍ਰਿਵੰਤਿਕੋਹੰਦਿਰੁਵ ਦੇਵਰੁਗਲੁ ਮਤ੍ਰੁ ਪਰਿਪੂਰ੍ਣ ਸ੍ਰਿਤੀਏਨ੍ਨੁ ਸਾਧਿਸੁਵ ਕਲ੍ਪਨੇਏ ਰੋਪ੍ਰਗੋਲ੍ਯੁਤ੍ਰਦੇ. ॥੩੬॥

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥

ਕਰਮੋ ਕਾਡੋ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥

ਦੇਵਰ ਓਸ਼ੀਵਾਦ ਪਡੇਦ ਓਰਾਧਕਰ ਮਾਤੁ ਸ਼ਕ੍ਤਿਏਤਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ.

ਤਿਥੇ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥

ਤਿਧ੍ਰੋਫ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਏ ਹੋਰੁ ॥

ਓ ਓਰਾਧਕਰੁ ਏਰੁਵਲੀ ਬੇਰੇ ਏਰੋ ਏਰੁਵੁਦਿਲ੍ਨੁ.

ਤਿਥੇ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰ ॥

ਤਿਧ੍ਰੋਫ ਜੋਧੋ ਮਹਾਬਲੋ ਸੁਰੋ ॥

ਓ ਪੂਜਕਰਲੀ ਦੇਹਵਨ੍ਨੁ ਗੇਲ੍ਲੁਏ ਏਧੋਰੁ, ਮਹਾਤ੍ਯਾਗ ਮਤ੍ਰੁ ਏਂਦ੍ਰਿਏਗਲਨ੍ਨੁ ਗੇਦ੍ਰੁ ਵੇਰਰੁ ਏਦ੍ਰਾਰੇ.

ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥

ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥

ਭਗਵਾਨ ਰਾਮ ਅਵਰਲੀ ਪਰਿਪੂਰਨਾਗੀ ਊਲੀਦਿਦਾਰੇ.

ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥

ਤਿਧ੍ਯੋ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥

(ਤੈਜਸ਼ੀਨ ਰೂਪਦਲੀਰੁਵ ਸੀਤੋ ਚੰਦ੍ਰਨੰਤੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨਯਾਗੀਦਾਝੇ ਮੁਤ੍ਤੁ
ਨਿਰਾਕਾਰ ਰਾਮਨੋਂਦੀਗੇ ਮਨਸ਼੍ਯੰਨੁ ਤੰਪਾਗਿਸੁਤਾਝੇ.)
ਅੰਤਕ ਸ੍ਥਿਤੀਯਲੀ ਆਰਾਧਕਰੁ ਪਰਮਾਤ੍ਮਨ ਸ੍ਥਿਤੀਯਲੀ ਸੰਪੂਰਨਵਾਗੀ
ਮੁਝੁਗਿਰੁਤਾਰੇ.

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥

ਤ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥

ਅੰਤਕ ਰੂਪਵੰਨੁ ਪਡੇਯੁਵਵਰ ਗੁਣਗੰਨੁ ਵਿਵਰਿਸਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ.

ਨਾ ਓਹਿ ਮਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥

ਨ ਓਹਿ ਮਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥

ਓ ਆਰਾਧਕਰੁ ਸਾਯੁਵੁਦਿਲੁ ਅਧਵਾ ਮੋਸ ਹੋਗੁਵੁਦਿਲੁ,

ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ ਪਰਮਾਤ੍ਮ ਰਾਮਨ ਰੂਪਵਿਦੇਯੋ.

ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥

ਤਿਧ੍ਯੋ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥

ਅਨੇਕ ਲੋਕਗੰਨ ਭਕਤਰੁ ਅਲੀ ਨੇਲੇਸਿਦਾਰੇ.

ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਯਾਰ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ ਨਿਰੰਕਾਰਰੁ ਸਤ੍ਯਦ ਰੂਪਦਲੀ ਨੇਲੇਸਿਦਾਰੇਯੋ
ਅਵਰੁ ਅਨੰਦਵੰਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਰੇ.

ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਸਤ੍ਯਵੰਨੁ ਹਿਡਿਦਵਰ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ (ਸਚ੍ਛੰਡ) ਨਿਰੰਕਾਰਰੁ ਨੇਲੇਸਿਦਾਰੇ;
ਅਦੇਨੇਂਦਰੇ, ਵੈਕੁੰਠ ਲੋਕਦਲੀ (ਸਦ੍ਗੁਣੀਗੰਨ ਨੇਲੇਸਿਰੁਵ) ਓ
ਪਰਮਾਤ੍ਮ ਸਰ੍ਗੁਣਨ ਰੂਪਦਲੀ ਨੇਲੇਸਿਦਾਰੇ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ವੇਖೈ ਨਦਰਿ ਨਿಹਾਲ ॥

ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತਾ ದೇਵರು ਤನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ
ಮತ್ತು ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਤੰਡ ॥

ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਤੰਡ ॥

ಆ ਸಚ್ಚੰਡದಲ್ಲಿ, ਅਨಂತ ವಿಭਾਗಗಳು, ವೃತ್ತಗಳು ಮತ್ತು ਬ੍ਰਹ್ಮਾਂਡಗಳಿವੇ.

ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ਯਾਰਾਦਰೂ ਅਦਰਅੰਤ੍ਰ ਦ ਬਗੈ, ਮਾਤਨਾਡਿਦਰੈ, ਆ ਅੰਤ੍ਰਵਨੂੰ
ਕੰਡੁਹਿਡਿਯਲਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ, ਏਕੰਦਰੈ ਅਦੁ ਅਨੰਤਵਾਗਿਦੈ.

ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥

ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥

ਅਲ੍ਹਿ, ਅਨੇਕ ਲੋਕਗਲਿਵੈ ਮਤ੍ਹੁ ਅਵੁਗਲ੍ਹਿ, ਵਾਸਿਸੁਵਵਰ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਗਲ੍ਹੁ
ਸਹ ਹਲਵਾਰੁ.

ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥

ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥

ਨੰਤਰ ਅਵਰੁ ਆ ਸਰਵਸ਼ਕ੍ਤ ਦੈਵਰ ਆਦੈਸ਼ਦੰਤੈ ਕੇਲਸ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਰੈ.

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਅਵਰਿੰਦ ਸ੍ਰੁਸ਼ਟਿਯਾਦ ਆ ਜਗਤ੍ਤਨੂੰ ਨੋਡਿ ਸੁਭਾਸੁਭ ਕਰਮੁਗਲ੍ਹਨੂੰ
ਯੋਚਿਸਿ ਅਵਰੁ ਸੰਤੋਸ਼ਪਡੁਤ੍ਤਾਰੈ.

ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰਤਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥

ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰਤਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥

ਨਾਨੁ ਹੇਲਿਦ ਆ ਨਿਰੰਕਾਰਰ ਸਾਰਵਨੂੰ ਵਿਵਰਿਸੁਵੁਦੁ ਤੁੰਬਾ ਕਞ੍ਞੁ
ਏਂਦੁ ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਜਿ ਹੇਲ੍ਹੁਤ੍ਤਾਰੈ ॥੩੭॥

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥

ਭੰਦ੍ਰਿਯਗਲ੍ਹ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਰੋਪਦ ਕੁਲੁਮੇਯਿਰਬੈਕੁ, ਤਾਞ੍ਹੈ ਰੋਪਦ
ਅਕ੍ਸ਼ਾਲੀਗਨਿਰਬੈਕੁ.

ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥

ಆಹಾರಣಿ ಮತಿ ವೆದು ಹತಿಯಾರು ॥

ಅಚಲವಾದ ಬುದ್ಧಿಯ ರೂಪದ, ಗುರುವು ಜ್ಞಾನದ ರೂಪದ
ಸುತ್ತಿಗೆಯಾಗಬೇಕು.

ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥

ಭವು ਖਲਾ ಅಗ್ನಿ ತಪ್ ತಾವು ॥

ನಿਰಂಕਾਰರ ಭಯವನ್ನು ಪುಷ್ಪಸವಾಗಿಸಿ ಮತ್ತು ತಪೋಮಯ ಜೀਵನವನ್ನು
ಬೆಂಕಿಯ ಶಾಖವಾಗಿಸಿ.

ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥

ਭਾਂਡ ਭਾਵੁ ਅಮೃਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲੀ ॥

ಹೃದಯ-ಪ੍ਰೀತಿಯನ್ನು ਪಾತ್ರೆಯನ್ನಾಗಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ, ਨਾਮਾਮೃਤವನ್ನು
ಕਰಗਿਸಬೇಕು.

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥

ਘੜੀਐਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥

ಈ ನಿಜವಾದ ਟਿੱਕਸਾਲੇਂಯಲ್ಲಿ, ਨೈਤਿਕ ਜੀਵਨವನ್ನು ਰਚਿਸਲਾਗುತ್ತದೆ.
ਅಂದਰੇ, ਅಂತಹ ਟਿੱਕਸਾਲੇਂಯಿಂದ ಮಾਤ੍ਰ ਸਦ੍ਗੁਣಶੀਲ ਜੀਵਨವನ್ನು
ਰਚਿਸಬಹುದು.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ರಿಂದ ਆಶੀਰਵਾਦ ਪಡೆದਵರಿಗೆ ಮಾਤ੍ਰ, ಈ ਕೆਲਸਗಳನ್ನು
ਮਾਡਲੁ ਸਿਗುತ್ತದೆ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

ਨਾਨਕ, ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ. ੩੮ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਆ ਕ੍ਰਿਪਾਸਾਗਰਦ ਕ੍ਰਿਪੇ-ਦਰਸ਼ਨਦਿੰਦਾਗਿ, ਅੰਤਹ ਪੁੰਨ,
ਜੀਵਿਗਲੁ ਧਨ੍ਯਰਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ. ॥ 38 ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੁ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੁ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ।

ಎਲਲ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀಗೆ ਗਾਈਯੁ ਒ਡੇਯਨਾਗਿਦ੍ਵਾਨੇ, ਨੀਰੁ ਤੰਦੇਯਾਗਿਦ੍ਵਾਨੇ
ਮਤ੍ਰ, ਭੂਮੀ ਹਿਰਿਯੁ ਤਾਯੀਯਾਗਿਦ੍ਵਾਨੇ.

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

ਹੱਗਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਏਰਡੂ ਦਾਦਿ ਮੁਤ੍ਰੁ ਧਿਯਾ (ਮੱਕ੍ਯੁਗੇ ਊਨਬਡਿਸੁਵਵਰੁ)
ਭਦ੍ਰੰਤੰ ਮੁਤ੍ਰੁ ਭਡਿੰ ਜਗਤ੍ਰੁ ਭਵਰਿਭ੍ਰੁ ਮੁਡਿਲਲ੍ਰਿ ਆਟਿਵਾਡੁਤ੍ਰਿਦੰ.

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਰੈ ਧਰਮੁ ਹਧੁਰਿ ॥

ਛਾੰਗਿਓਯਿਓ ਭੁਰਿਓਯਿਓ ਵਾਝੈ ਘਰਮੁ ਹਧੁਰਿ ॥

ਓ ਅਕਾਲ-ਪੁਰੁਸ਼ਰ ਓਸ਼ਾਨਦਲ੍ਰਿ, ਓਲ੍ਯੈ ਮੁਤ੍ਰੁ ਕੰਟ੍ਰੁ ਕਾਯੁਗਲ੍ਰੁ
ਛੱਛੰਯਾਗੁਤ੍ਰੁਵੰ.

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੇ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥

ਕਰਮੀ ਓਪੁਓ ਓਪਣੀ ਕੰ ਨੇਡੈ ਕੰ ਦੂਰਿ ॥

ਅਵਨ ਸੁਭਾਸੁਭ ਕਾਯੁਗਲ੍ਰੁ ਪਰਿਣਾਮਵਾਗਿ, ਓਤ੍ਰੁਵੁ ਦੇਵਰਿੰਦ ਹਤ੍ਰਿਰ
ਅਧਵਾ ਦੂਰਵਾਗੁਤ੍ਰੁਦੰ.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥

ਝਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਓਯਿਓ ਗਏ ਮਸ੍ਕਤਿ ਘਾਲੀ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਸ੍ਰੁਣੰ ਮਾਡਿਦਵਰੁ ਝਪ ਮਾਡਿ ਤਪਸ੍ਰੁ, ਮਾਡਿ
ਮਾਡਿਦ ਸੁਮ ਸਫਲਵਾਗੁਵੰਤੰ ਮਾਡਿਦ੍ਰੁਦ੍ਰੁ.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਤੰ ਮੁਖੁ ਊਝੈ ਕੰਤੀ ਘੁਟੀ ਨਾਲੀ ॥

ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਦੇਵਾ ਝਿ ਅਵਰੁ, ਅੰਤਹ ਓਲ੍ਯੈ ਓਤ੍ਰੁਗਲ੍ਰੁ ਮੁਖਗਲ੍ਰੁ
ਪੁਕਾਸ਼ਮਾਨਵਾਗਿਵੰ ਮੁਤ੍ਰੁ ਅਵਰਨ੍ਰੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਅਨੈਕ
ਓਤ੍ਰੁਗਲ੍ਰੁ ਛਲਨੈਯ ਛਕੁਰਿੰਦ ਮੁਕੁਵਾਗਿਵੰ, ਏੰਦੁ ਹੇਲ੍ਰੁਤ੍ਰੁਰੰ. ॥1॥

ਅਰਦਾਸ

ਅਰਦਾਸ

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ॥

ੴ ਓਂਕਾਰ. ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ.

ਦੇਵਰੁ ਭਭਰੇ. ਓਲਾ ਗੇਲੁਵੁ ਓ ਅਦੁਭੁਤ ਗੁਰੁਵਿਨ (ਦੇਵਰ)ਦੁ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ.

ਗੁਰੁਵਾਨੀਤ ਖਡਗ ਅਧਵਾ ਕੁਪਾਣ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁ ਰੁਪਦਲੀਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨਮੁਗੇ ਸਹਾਇ ਮਾਡਲੀ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀ.

ਹਤਨੇ ਗੁਰੁਗਲੁ ਪਰਿਸਿਦ ਗੁਰੁਵਾਨੀਤ ਖਡਗ ਕਵਿਤ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ.

ਮੋਦਲੁ ਖਡਗਨੁ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁ ਰੁਪਦਲੀਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ; ਨੰਤਰ ਨਾਨਕ ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ (ਅਵਰ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਬਗੇ ਯੋਧਿਸਿ).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੇ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ॥

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰੁ ਤੇ ਅਮਰੁ ਦਾਸ, ਰਾਮਦਾਸੁ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ .

ਨੰਤਰ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਦਾਸੁ ਮਤੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ, ਮਤੁ ਧਿਆਨਿਸਿ; ਅਵਰੁ ਨਮੁਗੇ ਸਹਾਇ ਮਾਡਲੀ! (ਅਵਰ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਮੇਲੇ ਮਨਸ਼ਨੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥

ਅਰਜਨੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦੁ ਨੇ ਸਿਮਰੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦੁ ਮਤੁ ਗੁਰੁਵਾਨੀਤ ਗੁਰੁ ਹਰ ਰਾਇ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸਿ ਮਤੁ ਧਿਆਨਿਸਿ. (ਅਵਰ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਕਡੇਗੇ ਮਨਸ਼ਨੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ

ਗੁਰੁਵਾਨੀਤ ਗੁਰੁ ਹਰੁ ਕੁਪਾਣ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸਿ ਮਤੁ ਧਿਆਨਿਸਿ, ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ ਓਲਾ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ ਮਾਯਵਾਗੁਤਵੇ. (ਅਵਰ ਆਧਿਆਤਮਿਕ

ಕೊಡುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥

ತೇಗ್ ಬಹಾದੁರ್ ಸಿಮਰੀਐਘਰ ਘਰ ਨೌ ਨਿਧ್ ಆਵੈ ਧਾਯ್

ಗುರು ਤੇಜ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಅವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮਿਕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಂಬತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಗಳು (ಧೈರ್ಯ, ಕ್ಷಮೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಶೌಚ, ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಬುದ್ಧಿ, ವಿದ್ಯೆಯ ಸತ್ಯ, ಕ್ರೋಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದು) ತ್ವರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਸಭ ਧਾਯ್ ಹೋਓ ਸਹਾਯ

ಓ ದೇವರೇ, ದಯವಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਦਸ਼ਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁರು ਗೋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸಭ ਧਾਯ್ ਹੋਓ ਸਹਾਯ .

ಗೌਰਵਾನ್ವਿਤ ಹತ್ತನೇ ਗੁರು ਗೋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ಅವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ (ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮਿਕ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ). ಓ ದೇವರೇ! ದಯವಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਦਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜೋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁರು ਗ੍ਰಂਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ದੇ ਪਾਥ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਗೌਰਵਾನ್ವਿਤ ਗੁರು ਗ੍ਰಂਥ ਸਾਹਿਬਾਨಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತು ਰਾਜਰ ದೈਵਿਕ ಬೆಳಕನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಮತ್ತು ਧ್ಯಾನಿಸಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಆਲೋਚನೆಗಳನ್ನು ਗੁರು ਗ੍ਰಂਥ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦೈਵਿਕ ಬೋಧನೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ਤಿರುಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಆਨಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ; ਵਾಹੇ ਗੁರು! ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿ(ಅದ್ಭುತ ದೇವರು)

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਪੰਜਾ ਪਿਆਰੀਆ, ਚੌਹਾ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੀਆ, ਚਾਲੀਆ ਮੁਕਤੀਆ, ਹਠੀਆ ਜਪੀਆ, ਤਪੀਆ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰੀਆ, ਸਚਿਆਰੀਆ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਪ੍ਰਿਯ ਪಂಚਰ (ਗੁರು ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ಅವਰ) ਨਾਲ੍ਹਰ ਪੁੱਤਰ; ਨਲਵਤ੍ਹੁ ಹੁਤਾਤ੍ਹਰ; ਅਦਮ੍ਯੁ ਦ੍ਯੁਧਨਿਸ਼੍ਚਯਦ ਧೈਰ੍ਯਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖਰ; ਨਾਮਦ ਬਣ੍ਯਦਲੀ ਮੁਲੁਗਿਦ੍ਯੁ ਭਕ੍ਤਰ; ਨਾਮਦਲੀ ਮੁਗ੍ਧਰਾਦਵਰ; ਨਾਮਵਨ੍ਯੁ ਸ੍ਮਰਿਸਿਕੋਂਡੁ ਤਮ੍ਯੁ ਆਕਾਰਵਨ੍ਯੁ ಒಡਨಾಟਦਲੀ ಹಂಚਿਕੋਂਡਵਰ; ಉಚಿತ

ਅਡੁਗੰਮਨੇਗਲੰਨੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸਿਦਵਰ; (ਸਤ੍ਯਵੰਨੁ ਸੰਰਕ੍ਸਿਸਲੁ) ਤੰਮੁ
ਖਡ੍ਗਲੰਨੁ ਹਿਡਿਦਵਰ; ਭਤਰਰ ਨ੍ਯੋਨਤੰਗਲੰਨੁ ਕਡੰਗਣਿਸਿਦਵਰ; ਮੇਲੇ
ਹੇਲਿਦਵਰੇਲ੍ਲਰੋ ਸੁਦ੍ਧੁ ਮਤ੍ਤੁ ਨਿਜਵਾਦ ਭਕ੍ਤਿਯੁਲ੍ਲਵਰ ਕਾਯੰਗਲੰਨੁ
ਯੋਭਿਸਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ! ਂਦੁ ਊਞ੍ਞਰਿਸਿ (ਅਦ੍ਧੁਤ ਦੇਵਰੁ)!

**ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ,
ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ
ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !**

ਜਿਨਾ ਸਿੰਘਾ ਸੰਗਿਨ੍ਯੋ ਨੇ ਧਰਮੁ ਹੇਤੁ ਸੀਸੁ ਦਿਤੇ, ਬੰਦੁ ਬੰਦੁ ਕੁਟ੍ਧੁਯੁ,
ਖੋਪ੍ਰਿਯਾ ਲੁਹਾਯਿਯਾ, ਚਾਰੁਕ੍ਰਿਯਾ ਤੇ ਚੁਰ੍ਹਾਯਿਯਾ ਨਾਲ ਚਿਰਾਯੇ,
ਗੁਰਦੁਆਰਿਯਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਯਿ ਕੁਰਬਾਨਿਯਾ ਕੀਤਿਯੁ, ਧਰਮੁ ਨਹਿ
ਹਾਰਿਯੁ, ਸਿਖਿ ਕੇਸਾ ਸੁਵਾਸਾ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹਿ, ਤਿਨਾ ਦੀ ਕਮਾਯਿ ਦਾ ਧਿਆਨੁ
ਧਰੁ ਕੇ ਬੋਲੋਯੋ ਜੀ ਵਾਹੇਗੁਰੁ

ਤੰਮੁ ਤਲੇਯੰਨੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਰੋ ਤੰਮੁ ਸਿਖੁ ਧਰਮੁਵੰਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦ ਆ
ਧ੍ਰਿਯੁਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖੁ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਮਹਿਲੇਯਰੁ ਸਲ੍ਲਿਸਿਦ ਅਨੰਧੁ ਸੇਵੇਯੰਨੁ
ਯੋਭਿਸਿ ਮਤ੍ਤੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲਿ; ਦੇਹਦ ਪ੍ਰਤਿਯੋਂਦੁ ਕੀਲੁਗਲਿੰਦ ਤੰਮੁੰਨੁ
ਕਤ੍ਤਰਿਸਿਕੋਂਡਵਰੁ; ਤੰਮੁ ਸ਼ਿਰਵੰਨੁ ਤੰਗੇਦੁਹਾਕਿਦਵਰੁ; ਕਟ੍ਧਿਹਾਕਿਸਿਕੋਂਡੁ
ਚਕ੍ਰਗਲ ਮੇਲੇ ਤਿਰੁਗਿਸਿ ਤੁਂਡੁਗਲਾਗਿ ਮੁਰਿਦਵਰੁ; ਗਰਗਸਗਲਿੰਦ
ਕਤ੍ਤਰਿਸਲ੍ਪੁਟ੍ਧੁਵਰੁ; ਜੀਵੰਤਵਾਗਿ ਸੁਲਿਯਲ੍ਪੁਟ੍ਧੁਵਰੁ; ਗੁਰੁਦੁਆਰਗਲ
ਘਨਤੇਯੰਨੁ ਕਾਪਾਡਿਕੋਲ੍ਲੁ ਤੰਮੁੰਨੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਵਰੁ; ਤੰਮੁ ਸਿਖੁ
ਨੰਬਿਕੇਯੰਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦਵਰੁ; ਤੰਮੁ ਸਿਖੁ ਧਰਮੁਵੰਨੁ ਊਲਿਸਿਕੋਂਡਵਰੁ ਮਤ੍ਤੁ
ਤੰਮੁ ਕੋਨੇਯੁ ਊਸਿਰਿਨਵਰੇਗੁ ਤੰਮੁ ਊਦ੍ਧਨੇਯੁ ਕੂਦਲੰਨੁ ਊਲਿਸਿਕੋਂਡਵਰੁ;
ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ! ਂਦੁ ਊਞ੍ਞਰਿਸਿ(ਅਦ੍ਧੁਤ ਦੇਵਰੁ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਪੰਜਾ ਤਖ਼ਤੁ ਸਰਬਤੁ ਗੁਰਦੁਆਰਿਯਾਨੁ ਦਾ ਧਿਆਨੁ ਧਰੁ ਕੇ ਬੋਲੋਯੋ ਜੀ
ਵਾਹੇਗੁਰੁ .

ਨਿੰਮੁ ਆਲੋਚਨੇਗਲੰਨੁ ਸਿਖੁ ਧਰਮੁਦ ਂਲਾ ਪੀਰਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਂਲਾ
ਗੁਰੁਦੁਆਰਗਲ ਕਡੰਗੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ (ਅਦ੍ਧੁਤ ਦੇਵਰੁ) ਂਦੁ
ਊਞ੍ਞਰਿਸਿ!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ,
ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਪ੍ਰਿਥੰ ਸਰਬਤੁ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸੁ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬਤੁ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ
ਵਾਹੇਗੁਰੁ ਵਾਹੇਗੁਰੁ ਵਾਹੇਗੁਰੁ ਚਿਤੁ ਆਵੇ ਚਿਤੁ ਆਵਨੁ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸੁਰਬੁ
ਸੁਖੁ ਹੋਵੇ .

ਮੋਦਲੁ ਭਡਿ ਗੋਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਾਲਸਾ ਨਿੰਮੁ ਹੇਸਰੰਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਲੀ ਂਦੁ ਆ
ਪ੍ਰਾਧਨੇਯੰਨੁ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ; ਮਤ੍ਤੁ ਂਲਾ ਸੰਤੋਸ਼ਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸੌਕਯੰਗਲੁ

ਅੰਤਕ ਧ੍ਰਾਨਦ ਮੂਲਕ ਬਰਲੀ.

ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹਿ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਜਹਾ ਜਹਾ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾ ਤਹਾ ਰੁਚੀਆ ਰਿਆ-ਭਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਗੋਰਵਾਨੀਤ ਖਾਲਸਾ, ਏਲੀਦੁਰਾ, ਤਨੁ ਰਕੁਣ ਮਤੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਵਨੁ ਨੀਡਲੀ; ਊਚੀਤ ਅਡੁਗੇਮਨੇ ਮਤੁ ਖਡ੍ਗੁ ਏਨੀਗੁਲੁ ਵਿਫਲਵਾਗਦਿਰਲੀ; ਨਿਮ੍ਰੁ ਭਕੁਰ ਗੋਰਵਵਨੁ ਕਾਪਾਡੀਕੋਲੀ; ਸਿਖੁ ਜਨਰੀਗੇ ਵਿਜਯਵਨੁ ਨੀਡੀ; ਗੋਰਵਾਨੀਤ ਖਡ੍ਗੁ ਏਨੀਗੁਲੁ ਨਮ੍ਰੁ ਸਹਾਯਕੇ ਬਰਲੀ; ਖਾਲਸਾ ਏਨੀਗੁਲੁ ਗੋਰਵਗਲਨੁ ਪਡੇਯਲੀ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ (ਅਦ੍ਰੁਤ ਦੇਵਰੁ) ਏਨੁ ਊਚ੍ਛਰੀਸੀ!

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ! !

ਸਿਖਾ ਨੂ ਸਿਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ! !

ਸਿਖਰੀਗੇ ਸਿਖੁ ਧਰਮਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਊਦਨੇਯੁ ਕੂਦਲੀਨ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਸਿਖੁ ਕਾਨੂਨੁਗਲਨੁ ਪਾਲੀਸੁਵ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਰੋਵੀਕ ਜਾਨਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਰੁਢ ਨੰਬੀਕੇਯੁ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਨੰਬੀਕੇਯੁ ਊਡੁਗੋਰੇ ਮਤੁ ਨਾਮਦ ਅਤੀਦੋਡੁ ਊਡੁਗੋਰੇਯਨੁ ਦਯਪਾਲੀਸੀ. ਓ ਦੇਵਰੇ! ਗਾਯਕਵੰਦਗਲੁ, ਮਹਲੁ ਮਤੁ ਧ੍ਵਜਗਲੁ ਭਾਸ਼ਤਵਾਗੀ ਊਲੀਯਲੀ; ਸਤ੍ਯੁ ਏਨੀਗੁਲੁ ਜਯਗਲੀਸਲੀ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ (ਅਦ੍ਰੁਤ ਦੇਵਰੁ) ਏਨੁ ਊਚ੍ਛਰੀਸੀ!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਿਖਾ ਦਾ ਮਨੁ ਨੀਵਾ, ਮਤੁ ਊਚੀ, ਮਤੁ ਪੱਟ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹੇਗੁਰੁ

ਏਲਾ ਸਿਖਰ ਮਨਸੁਗਲੁ ਵੀਨਮੁਵਾਗੀਰਲੀ ਮਤੁ ਏਵਰ ਬੁਦ੍ਰਿਵੰਤੀਕੇਯੁ ਊਨੁਤਵਾਗਲੀ; ਓ ਦੇਵਰੇ! ਜਾਨਦ ਰਕੁਣਨੁ ਨੀਵੇ.

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਹੇ ਨਿਮਾਣੀਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣੀਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟੀਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਤੰਦੇਯੇ, ਵਾਹੇ ਗੁਰੁਵੇ! ਨੀਵੁ ਦੀਨਰ ਗੋਰਵ, ਅਸਹਾਯਕਰ ਭਕੁ, ਨਿਰਾਭੀਤਰੀਗੇ ਆਭੁਯ, ਨਾਵੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਸਮੁਖਦਲੀ ਵੀਨਮੁਵਾਗੀ ਪ੍ਰਾਧੀਸੁਤ੍ਰੇਵੇ.....

(ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭ ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿ).

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ಅಖರ್ ವಾದಾ ಘಾಟಾ ಭುಲ್ ಚುಕ್ ಮಾಘ್ ಕರ್ನೀ, ಸರ್ಬತ್ ದೇ ಕಾರಜ್ ರಾಸ್ ಕರ್ನೇಯ್

ಮೇಲಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಪರಿಸುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳು ಮತ್ತು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಎಲ್ಲರ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಪೂರೈಸಿ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜಿਨ੍ಹਾਂ ಮಿਲਿਆਂ ತੇਰಾ ਨ ਚਿੱਤ ਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ಸೇಯೀ ಪಿಯಾರೆ ಮೆಲ್,ಜಿನಾ ಮಿಲಿಯಾ ತೇರಾ ನಾಮ್ ಚಿತ್ ಆವಯ್, ನಾನಕ್ ನಾಮ್ ಚರ್ਦಿ ಕಲ್, ತೆರೆ ಭಾನೇಯ್ ಸರ್ಬತ್ ದಾ ಭಲಾ

ನಾವು ನಿನ್ನ ನಾಮವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ನೆನಪಿಸುವ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ಓ ದೇವರೇ, ನಿಜವಾದ ಗುರುನಾನಕ್ ಮೂಲಕ ನಿನ್ನ ನಾಮವು ಉನ್ನತೀಕರಿಸಲ್ಪಡಲಿ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿ.

ਵਾਹਿਗੁರು ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁರು ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ವಾಹೇಗುರು ಜೀ ಕಾ ಖಾಲ್ಸಾ, ವಾಹೇಗುರು ಜೀ ಕೀ ಫತೇಹ್

ಖಾಲ್ಸಾ ದೇವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು; ಎಲ್ಲಾ ಗೆಲುವು ದೇವರ ಗೆಲುವು.

ಸೋಲ್ ಜರ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ: ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ

ನಿಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳು:

ನಾಮ್ ಜಪಾನ್: ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ

ಕಿರಾತ್ ಕರ್ಣಿ: ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು

ದಂಡ ಭಕಾನಾ: ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಮೋಚನೆ (ಮುಕ್ತಿ) ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಯುತ ಸಮಾಜದ ಕಡೆಗೆ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಈ ತತ್ವಗಳು ಸಿಖ್ ಜೀವನದ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ.

4 ನೇ ಗುರು ರಾಮದಾಸ್ ಜಿ ಅವರ ದೈನಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ: ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ (ಪುಟಗಳು 305-306), ಅವರು ಸಿಖ್‌ನ ದೈನಂದಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣದ ಆಳವಾದ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ:

- 1. ದಿನದ ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯ:** ಗುರುವಿನ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯನು ಪ್ರತಿದಿನ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.
- 2. ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ:** ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ದೈವಿಕ ಅಮೃತದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.
- 3. ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ:** ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಲೌಕಿಕ ಮೋಹಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಕ್ಷೋಭೆಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ.
- 4. ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ:** ನಿಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ದೇವರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ.
- 5. ಶಾಂತಿಯ ಮೂರ್ತರೂಪವಾಗು:** ಪ್ರತಿ ಉಸಿರಿನಲ್ಲೂ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಗುರುವಿನ ಅನುಯಾಯಿಯು ಶಾಂತಿಯುತ ಮತ್ತು ಸ್ಪೃಹದಾಯಕ ಆತ್ಮವಾಗುತ್ತಾನೆ.

6. **ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ:** ಗುರುವು ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸಿದವರಿಗೆ ಈ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.
7. **ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ:** ಗುರು ನಾನಕ್ ಅವರು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇತರರನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.
8. **ಅಪರೂಪದ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆತ್ಮಗಳು:** ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಪಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಪರೂಪ, ಆದರೂ ಅವರ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.
9. **ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ:** ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಜ್ಞಾನದ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವವರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂರವಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂದೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಹರಡುವ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದರ್ಶನ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ತರ್ಕ, ಸಮಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚಗಳಿಗೆ "ಅಲಂಕಾರ ರಹಿತ" ವಿಧಾನದಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಸರಳತೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಿಖ್ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಯಂ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿ ಇರುವ ಕರ್ತವ್ಯದ (ಸಂಗತ್) ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಘರ್ಷವಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸುಮಾರು 500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಜೀವಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರ (ವಾಹಗುರು) ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾಶ್ವತ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಸರಳವಾದ ನೇರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಸಹೋದರತ್ವದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹರಡುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಏಕದೇವತಾವಾದದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳದ ಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡದ ಏಕೈಕ ಜೀವಿ ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಪೋಷಕ, ವಿಧ್ವಂಸಕ ಮತ್ತು ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವತಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇವರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ, ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡಲು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನೈತಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಉದಾರತೆ, ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಂತಹ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಹಾನ್ ಗುರುಗಳ ಜೀವನವು ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಮೂಲವಾಗಿದೆ.

ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಮುರಿದು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನ ವಾಗುವುದು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ನಾಮ ಮಾರ್ಗವು ಭಗವಂತನ ದೈನಂದಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಐದು ಭಾವನೆಗಳಾದ ಕಾಮ (ಆಸೆ), ಕ್ರೋಧ (ಕೋಪ), ಲೋಭ (ದುರಾಸೆ), ಮೋಹ (ಲೌಕಿಕ ಬಾಂಧವ್ಯ) ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರ (ಹೆಮ್ಮೆ)ಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು.

ಸಂಘದ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿಯಮಿತ ಆಚರಣೆಗಳಾದ ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ಶಕುನ್ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದ್ದು, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್

ಧರ್ಮವು ಭಕ್ತಿ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದು ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗ (ಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗ) ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಮಾರ್ಗ (ಕ್ರಿಯೆಯ ಮಾರ್ಗ)ದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಒಂದು ಆಧುನಿಕ, ತಾರ್ಕಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನವು (ಗೃಹಸ್ಥ) ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಾಲನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಭಕ್ತನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒತ್ತಡಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳಿಂದ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ದೂರವಿಡಬೇಕು. ಅವನು ವಿದ್ವಾನ್ ಸೈನಿಕನಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಸಂತನಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ "ಜಾತ್ಯತೀತ ಧರ್ಮ" ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗಾಗಿ ಜಾತಿ, ಪಂಥ, ವಂಶ ಅಥವಾ ಲಿಂಗದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಸಮಾನರು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಗುರುಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಅವರು ವಿಧವಾ ಪುನರ್ವಿವಾಹವನ್ನು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪರ್ದಾ (ಮುಸುಕು ಧರಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರು) ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕೆಲಸದಿಂದ (ಕಿರಾತ) ಗಳಿಸುವುದು ಗೌರವಾನ್ವಿತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ, ಭಿಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ.

ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಹೌದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದಶವಂಧ್ (ಅವನ ಗಳಿಕೆಯ 10%) ಮೂಲಕ ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ ಕೂಡ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದ ಜನರಿಗೆ ತೆರೆದಿರುವ ಪ್ರತಿ ಗುರುದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಉಚಿತ ಸಮುದಾಯ ಅಡುಗೆಮನೆ (ಲಂಗರ್) ಈ ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಆಶಾವಾದ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿರಾಶಾವಾದದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗುರಿ ಮತ್ತು ಗುರಿ ಇದೆ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ನಂಬಿದ್ದರು. ಇದು ಸ್ವಯಂ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಾಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಶಾಶ್ವತ ಗುರುವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ ಇದು ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತ ಮಾನವ ಗುರುವಿಗೆ (ಅವತಾರ) ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳು, ಅದೇ ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಅವರು ಸಹ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಬಹುದು, ಅಖಂಡ ಪಥದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು (ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ನಿರಂತರ ಪಠಣ), ಕೀರ್ತನೆ (ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕ ಗಾಯನ), ಗ್ರಂಥಿಗಳಾಗಿ (ಪೂಜಾರಿಗಳು) ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರಮುಖ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಗುರು ನಾನಕ್ ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಗುರುಗಳು ಸಿಖ್ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸದ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು.

ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಆಟವಾಗಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ" - ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಪುಟ 304

ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು ಪುರುಷರ ಸೇವೆ, ಭಕ್ತಿ, ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಶೌರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ನೈತಿಕ ಘನತೆ, ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತ್ಯಾಗದ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳು. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷನು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನ ಬೀಜದಿಂದ ಜನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುರಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಪುರುಷನ ಯಶಸ್ಸು ಅವನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹಿಳೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ. ಗುರುನಾನಕ್ ಹೇಳಿದರು: "[ಇವಳು] ಮಹಿಳೆ ಓಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾಳೆ " ಮತ್ತು ನಾವು " ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಮತ್ತು ಖಂಡಿಸಿದ ಮಹಿಳೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು, [ಆಗ] ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ರಾಜರು ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ." SGGGS ಪುಟ 473.

ಮೋಕ್ಷ: ಒಂದು ಧರ್ಮವು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಥವಾ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮರ್ಥರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಎತ್ತಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 605).

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ದೇವರ ಬೆಳಕು ಎರಡೂ ಲಿಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪುರುಷನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಗುರುಗಳು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. 'ಕರೆಂಟ್ ಥಾಟ್ಸ್ ಆನ್ ಸಿಖಿಸ್ಕ್ (ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೇಲಿನ ವರ್ತಮಾನ ವಿಚಾರಗಳು)'ದಲ್ಲಿ ಆಲಿಸ್ ಬಸಾರ್ಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

"ಮೊದಲ ಗುರುಗಳು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇರಿಸಿದರು ... ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹುಡುಕುವಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಳು".

ಮದುವೆ: ಗುರು ನಾನಕ್ ದೇವ್ ಗೃಹಸ್ಥನನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರು - ಗೃಹಸ್ಥನ ಜೀವನ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿತ್ಯಾಗದ ಬದಲಿಗೆ, ಪತಿ ಮತ್ತು ಪತ್ನಿ ಸಮಾನ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಪವಿತ್ರ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಶೀಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯು ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ರೂಪಕವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಯಿ ಗುರುದಾಸ್, ಆರಂಭಿಕ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಕವಿ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅಧಿಕೃತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

"ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವಳ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕುಟುಂಬದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭವಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವರ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳಾದವಳು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆ, ಪುರುಷನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿ ಅವನನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾಳೆ. (ವಾರಣ, v. 16).

ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನ: ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಗುರುಗಳು ದೀಕ್ಷೆ, ಸೂಚನೆ ಅಥವಾ ಸಂಗತ್ (ಪವಿತ್ರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ) ಮತ್ತು ಪಂಗತ್ (ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದು) ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸರೂಪ್ ದಾಸ್ ಭಲ್ಲಾ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಮಹಿಮಾ ಪ್ರಕಾಶ್, ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಬಳಸುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಅವರು ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು

ಮಾತಾ ಗುಜ್ಜಿ ಮಾಯ್ ಭಾಗೋ, ಮಾತಾ ಸುಂದರಿ, ರಾಣಿ ಸಾಹಿಬ್ ಕೌರ್, ರಾಣಿ ಸದಾ ಕೌರ್ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಣಿ ಜಿಂದ್ ಕೌರ್ ಅವರಂತಹ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೆಸರನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ, ಅವರು ಅವರ ಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ: ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯಶಸ್ಸಿನ ಕೀಲಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೂರನೇ ಗುರು ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಎಲ್ಲಾ ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಗುರುಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 831).

ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಉತ್ತಮರಾಗಲು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಮೂರನೇ ಗುರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಮಿಷನರಿಗಳಲ್ಲಿ ಐವತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದರು. 'ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ಡಾ ಮೊಹಿಂದರ್ ಕೌರ್ ಗಿಲ್ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, " ಮಹಿಳೆಯರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಬೋಧನೆಗಳು ಬೇರೂರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು."

ವಸ್ತ್ರ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು: ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಧರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ವಸ್ತ್ರ ಸಂಹಿತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸರಳವಾದ ಆದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಲಿಂಗವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇಹಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ." SGGs, ಪುಟ 16

ಹೀಗಾಗಿ, ಸಿಖ್ಖರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತವೆ, ಯಾವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಿರ್ಪಾನ್‌ಗಳು (ಕತ್ತಿಗಳು) ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವರು ಪುರುಷರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ..

SGGS ಉಲ್ಲೇಖ: ಗುರುನಾನಕ್ ಜಿ ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ, ಅವರ ಬೆಳಕು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ." Sggs ಪುಟ 223. ಮಹಿಳೆಯಿಂದ, ಪುರುಷ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ;

ಮಹಿಳೆಯೊಳಗೆ ಪುರುಷನನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ;

ಅವರು ಮಹಿಳೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಳೆ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗುತ್ತಾಳೆ; ಭವಿಷ್ಯದ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಾಗ, ಅವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ಮಹಿಳೆಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ? ಅದರಿಂದ ರಾಜರು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ; ಮಹಿಳೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. SGGGS ಪುಟ 473

ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಗ್ಗೆ "ಓ ನನ್ನ ಕರ್ತರೇ, ನನ್ನ ಮದುವೆಯ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು." ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಮ್ ದಾಸ್ ಜಿ, ಪುಟ 78, SGGGS ನ 18 ನೇ ಸಾಲು

ಪರ್ದಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ: "ನಿಲ್ಲ, ನಿಲ್ಲ ಓ ವಧು - ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಥದಷ್ಟೂ ಮುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ." ನಿನ್ನ ಮುಂಚೆ ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡವರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಡ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಒಂದೇ ಲಾಭ ಏನೆಂದರೆ, 'ಎಂಥ ಪುಣ್ಯವಂತ ಮದುವೆಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದು ಕೆಲ ದಿನಗಳು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ಹಾಡಿ ಕುಣಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಈ ಮುಸುಕು ನಿಜವಾಗುತ್ತದೆ. -ಪುಟ 484, SGGGS ಮಹಿಳೆಯರು

ಮಹಿಳೆಯರು, ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು: "ಬನ್ನಿ, ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಹಚರರೇ; ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬನ್ನಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತ ಪತಿ ಭಗವಂತನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ" - ಗುರುನಾನಕ್, SGGGS ಪುಟ 17.

"ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತವೆ, ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿರುವುದು ನೋವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ" - SGGGS ಪುಟ 16

ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

ಟರ್ಬನ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್‌ನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ 1500 ರಿಂದ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪಕ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಟರ್ಬನ್ ಅಥವಾ "" "ಪಗಿ" ಅನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ "ಪಗ್" ಅಥವಾ "ದಸ್ತಾರ್" ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದೇ ಬಟ್ಟೆಗೆ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಪದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪದಗಳು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಧರಿಸುವ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಉದ್ದನೆಯ ಸ್ಕಾರ್ಫ್ ತರಹದ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ತಲೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಳಗಿನ "ಟೋಪಿ" ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಾವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಅಥವಾ ಕೆಳ ಜಾತಿಯ ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೂದಲನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಅವರು, ಐದು ಕೆ ಅಥವಾ ಐದು ನಂಬಿಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದ್ದರೂ, ಇದು 1469 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸು ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಪಂಚದ ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟರ್ಬನ್ ಧರಿಸುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಸಿಖ್ಖರು. ಸಿಖ್ ಪೇಟವನ್ನು ದಸ್ತಾರ್ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. 'ದಸ್ತಾರ್' ಎಂಬುದು ಪರ್ಷಿಯನ್ ಪದ. ಇದರರ್ಥ 'ದೇವರ ಕೈ' ಅಂದರೆ ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದ.

ಸಿಖ್ಖರು ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪೇಟಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಪೇಟವು ಗೌರವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊಘಲರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಮೊಘಲರ ಈ ಸವಾಲನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾದ ಉನ್ನತ ನೈತಿಕ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು "ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ" ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ವಿಶಿಷ್ಟ

ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ಗುರು ಉದ್ವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಪೇಟೆ ಧರಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಜನಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಸಂತ-ಸೈನಿಕರನ್ನು' ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು.

ಸಿಖ್ ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಿದಾಗ, ಪೇಟೆವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೇವಲ ಬಟ್ಟೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಿಖ್ಖರ ತಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಪೇಟೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸಿಖ್ಖರು ಧರಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ವಸ್ತುಗಳು ಅಪಾರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಇವೆ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮರ್ಪಣೆ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ, ಆದರೆ!, ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು. ಖಾಲ್ಸಾ ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್.

ಮೇಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ಧರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಇದು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು'

ಪೇಟೆವು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಸಿಂಹ್ ಮತ್ತು ಕೌರ್ ಎಂಬ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಯೋಜಿತ ಗುರುತು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಾನತೆ, ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸಮರ್ಪಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಇದು ಇತರರಿಗೆ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ಪೇಟೆವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನೀವು ಎದ್ದು ಕಾಣಲು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನೀವು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ಆರು ಶತಕೋಟಿ ಜನರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. (ಸಿಖ್ಖೆಟ್ಟಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ)

ನಮ್ರತೆ ನಿಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸಾರವಾಗಿದೆ

ನಮ್ರತೆಯು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಮುಖ ಮನೋಭಾವವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ, ಸಿಖ್ಖರು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ರತೆ ಅಥವಾ ವಿನಮ್ರತೆ ಪಂಜಾಬಿಯಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಪದಗಳಾಗಿವೆ. ನಮ್ರತೆಯು ಗುರ್ಬಾನಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುವ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಪಂಜಾಬಿ ಪದವನ್ನು "ನಮ್ರತೆ", "ಔದಾರ್ಯ" ಅಥವಾ "ವಿನಮ್ರತೆ" ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ತಾನು ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತನಾಗದ ಮನುಷ್ಯ.

ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪ್ರದೇಶ - ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ

ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ಖನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸದ್ಗುಣವು ಸಿಖ್ಖರೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಬೇಕು. ಸಿಖ್ ಶಸ್ತ್ರಾಗಾರದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ಸದ್ಗುಣಗಳೆಂದರೆ: ಸತ್ಯ (ಸತ್), ಸಂತೋಖ್ (ತೃಪ್ತಿ), ಕರುಣಾ (ದಯೆ) ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮ್ (ಪ್ರೀತಿ). ಈ ಐದು ಗುಣಗಳು ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್‌ಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಇವನ್ನು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಲು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಗುರ್ಬಾನಿಯನ್ನು ಪಠಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಗುರ್ಬಾನಿ ನಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ:

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಫಲವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪಡೆದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ನಿಧಿಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಯು ನಮ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರುಣಾಮಯಿ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಹೃದಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮ ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಬಟ್ಟಲಿನಂತೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಗುರು ನಾನಕ್, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೊದಲ ಗುರು:

"ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಆಲಿಸಿ ಮತ್ತು ನಂಬಿ, ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ಆಳವಾದ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ." - SGGS ಪುಟ 4

"ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಯೊಲೆಯಾಗಿಸಿ, ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯಾಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಅಭಿಷೇಕಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುವ ಬೂದಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ." - SGGS ಪುಟ 6.

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಪದವು ಸೌಂದರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸಲಾಗದ ಸೌಂದರ್ಯದ ರೂಪಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತವೆ." SGGS ಪುಟ 8

"ನಮ್ರತೆ, ಔದಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮತ್ತು ಮಾವ ಆಗಿದ್ದಾರೆ" - SGGS ಪುಟ 152.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಪಯಣ

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವಂತ ಗುರುವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು, ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂತರ ಕಾವ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹವು ದೇವರು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ದೈವಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾದ ಸಮಾಜದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಪಠ್ಯವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಈ ಎರಡೂ ಧರ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ನೈತಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ, ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಂತೆ ಅದೇ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವೋಚನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶದೊಂದಿಗೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಮುಖ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸಮಾನತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ಉದಾರತೆಯ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅಗತ್ಯ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು ಎಂದರೆ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಆತ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಅನುವಾದವು ಎಂದಿಗೂ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ರೂಪಕಗಳ ಬಳಕೆಯು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಹ್ಲಾದ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಓದಬೇಡಿ ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನವು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಲವಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಲುಪಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು walnut@gmail.com ಗೆ ಇಮೇಲ್ ಮಾಡಲು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸೇರಲು ನಾವು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ.